

De moord op Willeke door een topgozer van de politie

Buro Jansen & Janssen

September 2025

Inhoudsopgave Observant #84 / september 2025

De Moord op Willeke Weeda door een topgozer van de politie

Hoe politie en justitie nabestaanden closure van het verlies van hun dierbare ontzeggen

1. De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie	6
2. Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie (samenvatting)	13
3. Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie	16
4. Je hoeft geen Batman te zijn om de Joker te spotten (samenvatting)	34
5. Je hoeft geen Batman te zijn om de Joker te spotten	37
6. De Familie Weeda en de muur van onwil van politie, justitie en de Rijksrecherche (samenvatting)	52
7. De Familie Weeda en de muur van onwil van politie, justitie en de Rijksrecherche	55
8. De gevallen engel	70
9. Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2	78
10. Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda	83
11. Maak het werk van Buro Jansen & Janssen mogelijk: Word donateur	96

[Observant #84 / september 2025 De Moord op Willeke Weeda](#)

Dit is het eerste deel van een onderzoek naar de moord op Willeke. Het gaat over de moord zelf, het onderzoek door de Rijksrecherche, de psychische toestand van de moordenaar, de social media verheerlijking door de politie van de moordenaar en de muur van overheidsonwil om de nabestaanden tegemoet te komen. Het onderzoek gaat voort, mocht u iets willen bijdragen kunt u contact opnemen.

Al vijf jaar volgt Buro Jansen & Janssen de moord op Willeke Weeda. Wat begon als verbazing over een politieorganisatie die een moordenaar de hemel in prijst heeft zich ontwikkeld tot lichte verbijstering over een overheid die elke vorm van beschaving lijkt te zijn vergeten bij een moord op een dierbare van een hechte familie die probeert haar grote verlies een plek te geven.

Verbijstering omdat er binnen de opsporingsdiensten niemand met enig gezond verstand rond lijkt te lopen. Iemand die gewoon zegt, "wat die familie vraagt is niet onredelijk, is eigenlijk logisch. Zij willen een open gesprek met collega's en leidinggevenden over de ervaringen met de moordenaar. Daar is niets onredelijks aan, dat moeten we gewoon doen."

Misschien zijn signalen niet opgevangen, niet geregistreerd, maar achteraf gezien misschien wel te traceren. De familie vraagt gewoon, hebben jullie echt niets gemerkt, dat is geen schuldvraag, dat is open vraag, ze hebben dat zelfs in een brief aan de politie geschreven. Een brief die gewoon is weggegooid.

Willeke was geen heethoofd, het was een trotse vrouw die tijd nodig had om te beseffen dat zij weg moest bij die bange laffe gewelddadige racistische en seksistische politieagent, misschien wel symbolisch voor een heel apparaat dat later vol lof en in uniform rond zijn graf staat. Het graf van een moordenaar.

De familie Weeda heeft zich altijd ingehouden, is beschaafd geweest, meegaand, maar resoluut. Zij willen graag spreken met collega's en leidinggevendenden die de moordenaar hebben gekend. Ze willen horen of ze niets hebben gezien, gehoord, gemerkt. Het is een volstrekt eenvoudige vraag, een legitieme vraag, een simpele vraag, een vraag die misschien als er een eerlijk gesprek volgt enige closure kan geven aan het verlies.

De politie wil niet. De overheid spant zich niet in om die helderheid te verschaffen. Het zou reuring geven bij de politie, ja vreselijk want een topagent is er niet meer. Een topagent? Nee, een moordenaar zou een normale organisatie zeggen. Een moordenaar die niet herdacht moet worden, maar in diepe stilte begraven. Niet verheerlijkt, maar verafschuwt.

Maar nee, de politie die Willeke niet kent, nooit gezien heeft, nooit gesproken, niet wil herinneren, geeft haar de schuld omdat die topgozer, de moordenaar, dat zegt.

Chapeau. Tegen zoveel onbeschoftheid kan niemand opboksen. Je zou verbitterd worden, maar nee de familie Weeda blijft vragen, vragen om antwoorden. Terecht, de politie, de overheid is dat schuldig, maar ja een bang apparaat brengt geen leidinggevendenden voort die met beide benen in de samenleving staan, maar mensen die zich verschuilen, afwezig zijn, nietszeggende antwoorden geven, vage verontschuldigungen, geen oprechtheid, geen compassie, geen mea culpa.

– [Brief aan collega's van René Spans](#)

Maak het werk van Buro Jansen & Janssen mogelijk, word donateur. Wilt u dat Buro Jansen & Janssen de komende jaren onderzoek blijft doen naar politie, justitie en inlichting4endiensten, overheidsoptreden in het algemeen, bedrijven die meewerken aan repressief overheidsbeleid en/of zelf ook repressief of diep ingrijpen in het leven van burgers in Nederland en Europa steun ons dan. Word donateur of vraag familie, vrienden en bekenden donateur te worden. Bankrekening NL43 ASNB 0856 9868 52 of NL56 INGB 0000 6039 04 ten name van Stichting Res Publica, Postbus 11556, 1001 GN Amsterdam.

Buro Jansen & Janssen

Postbus 10591

1001 EN Amsterdam

020 6123202

06 34339533

info@burojansen.nl

www.burojansen.nl

Steun het werk van Jansen & Janssen.

Word donateur!

IBAN: NL43 ASNB 0856 9868 52

IBAN: NL56 INGB 0000 6039 04 BIC: INGBNL2A

tnv Stichting Res Publica, Amsterdam

De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie

Dit verhaal gaat over een dag in februari dit jaar, om precies te zijn 27 februari 2020 om halftwaalf. De media kopte "Twee doden bij familiedrama", "Twee doden in huis Everdingen na schietpartij" en "De politie pakt uit voor een groot onderzoek bij de woning", maar ook "Vrienden van overleden vrouw Everdingen zijn geschokt". Wat er precies is gebeurd wordt door politie en justitie niet naar buiten gebracht.

De media stelt dat er 'groot onderzoek' plaatsvindt, maar dat is allerm minst waar, het blijft een familiedrama. Het onderzoek is marginaal, slechts om vast te stellen of er niet een derde persoon aanwezig was in het huis waar twee mensen dood zijn aangetroffen. Een schuldige wordt nooit meer aangewezen, ook zal er geen rechtszaak plaatsvinden om die schuldige te veroordelen. De dader is dood en daarmee is het voor politie en justitie afgedaan, maar niet voor de familie en vrienden van het slachtoffer.

Er is namelijk wel een schuldige, politieagent René Spans, en er is ook een slachtoffer Willeke Weeda, de vrouw van René Spans. Waarom er geen opsporingsonderzoek wordt uitgevoerd en geen vervolging wordt ingezet is niet duidelijk. De dader is volgens de overheid dood, maar is dat zo? In het algemeen vindt er een Rijksrecherche onderzoek plaats als een agent iemand doodschiet. Slechts bij uitzondering stelt justitie vervolging in tegen de politieagent die dader is. Rechters veroordelen politieagenten zelden.

De dood van Willeke Weeda is opnieuw tragische dood door politiekogels, dat opnieuw niet serieus wordt onderzocht. Serieus onderzoek betekent ook onderzoek naar het functioneren van politieagenten in het algemeen, de controle op dit functioneren, de supervisie op drugsgebruik en ziekten en de mogelijke ziekte van de organisatie van de politie zelf. De dader is misschien dood, maar komt wel weg met moord en de familie Weeda en vrienden van Willeke moet closure zien te vinden in een situatie waarbij geen recht wordt verleend aan het slachtoffer. Dat is onverkwikkelijk. Dat roept vragen.

Kende u Willeke Weeda en weet u iets over haar moordenaar dan kunt u contact opnemen met Buro Jansen & Janssen. De familie Weeda wil geen direct contact maar u kunt hun bereiken via ons. Wij sturen uw vragen en opmerkingen dan door. Buro Jansen & Janssen Postbus 10591, 1001EN Amsterdam, 020-6123202, 06-34339533, signal +31684065516 en +316-34339533, info@burojansen.nl.

Om U een indruk te geven van de moord hebben wij de laatste uren van Willeke op basis van verschillende bronnen gereconstrueerd. De details zijn al schokkend.

Een dag die anders verliep dan verwacht

Het is stil. De Prins Bernhardstraat in Everdingen is een rustige straat. De mensen die hier wonen werken de hele dag en 's avonds rijden de thuiskomers vermoeid hun wijk weer in. Gewone mensen. Mensen zoals het echtpaar René Spans en Willeke Spans-Weeda. Beiden hebben ze een baan.

Willeke Weeda is 40 jaar en werkt al jaren als kapper. In verschillende salons. Als leidinggevende en de laatste jaren ook met haar eigen kapperszaak in Vianen. Een meisjesdroom?

René Spans is 43 jaar en politieagent. Ook al jaren. De veiligheid van andere gewone mensen, een rechtvaardige samenleving, beschermen van de zwakken. René werkt als verkeersagent bij de Landelijke Eenheid. Een jongensdroom?

Het echtpaar Spans heeft al jarenlang problemen. Echte problemen. René beschuldigd zijn vrouw van een slippertje al meer dan 6 jaar geleden en verteld hoe hij door collega's de vermeende vriend van Willeke in elkaar heeft laten slaan. Willeke heeft geen rijbewijs. Dat vindt René niet nodig. Haar telefoon wordt door René regelmatig uitgelezen. Ja, en Facebook of andere social media? René vindt het niet nodig. Willeke heeft verschillende oudere blauwe plekken op haar ledematen. Hoe komt dit? We weten het niet. Is ze bij haar huisarts geweest? Heeft zij het de psycholoog verteld? Of de fysiotherapeut? En hebben zij dit gemeld als mogelijke symptomen van mishandeling, huiselijk geweld?

De laatste tijd waren er al verschillende incidenten. In paniek belde René eens vanaf zijn werk in de politieauto een familielid van Willeke om aan te geven dat Willeke alleen thuis was en zichzelf iets wilde aandoen. Het bleek dat Willeke van niets wist.

Een andere keer had René weer gebeld met een familielid van Willeke. Hij liep langs de Lek en zag het niet meer zitten. Hij wilde een einde aan zijn leven maken, maar deed het niet. Had René toen zijn dienstwapen bij zich?

Willeke klaagt vaak bij familieleden. Eigenlijk wil ze weg. Maar René zal dat nooit toestaan. Al jarenlang maken familieleden zich zorgen hierover. Zorgen over haar veiligheid. Nog niet zo lang geleden bood een familielid aan haar tijdelijk in huis te nemen. Voor de veiligheid.

René heeft collega's, maar geen vrienden. Het is dan ook tegen zijn directe chef dat hij meldt een relatieprobleem te hebben dat hem opvreet. Zijn chef regelt een gesprek met de psycholoog voor hem. Over 3 weken. Ondertussen werkt René gewoon door en houdt hij zijn dienstwapen bij zich.

Het is 8.00 uur wanneer de wekker van het stel afloopt. Willeke is dit zo gewend. Vroeg opstaan om daarna naar haar eigen kapperszaak te gaan die om 9.00 uur opengaat. Maar door alle problemen is de kapperszaak gesloten en kan Willeke vandaag iets anders doen. Ze heeft twee afspraken vandaag. De eerste afspraak is met haar fysiotherapeut. De andere met iemand die haar zal komen ophalen.

René weet alleen van de eerste afspraak en om 9.30 uur rijdt hij Willeke in zijn auto naar haar afspraak. Altijd gaat dat zo. Moet Willeke iets doen of ergens heen? René brengt haar wel. Dan kan er ook niets misgaan. Een uur later komt René Willeke weer halen met de auto. Het is nu 10.30 uur.

Om ongeveer 10.45 uur zitten Willeke en René in hun woonkamer. Op het bijzettafeltje staan een kopje koffie voor René en een kopje thee voor Willeke. Net als altijd, want René drinkt geen thee en Willeke geen koffie. Eten ze er een koekje bij? Waar praten ze over? Willeke doet haar trouwring af en legt hem op het schoteltje. Ze staat op en gaat naar boven. Het is ongeveer 11.00 uur.

René maakt zich nuttig door de Kliko alvast buiten te zetten. Vuilnis moet je op tijd wegzetten! Met zijn trainingsbroek maakt hij een nonchalante indruk. Even later loopt René de trap op naar boven. Naast de badkamer is de echtelijke slaapkamer. Op het grote bed ziet René een koffer staan. Willeke loopt heen en weer tussen de keurig ingepakte koffer en een kamer rechts van de trap waar René en Willeke beiden een kledingkast hebben staan. René loopt de slaapkamer binnen en kijkt naar de netjes opgevouwen kleding die Willeke met zorg uitzocht en opvouwde. In de koffer ziet René ook Willeke's dure kappersscharen liggen.

'Ga je echt weg?', heeft hij misschien geroepen. 'Je hebt niet eens een auto!' Vertelde Willeke op dit moment dat ze zou worden opgehaald door een vriend? Tegen familie had ze al eerder gezegd alleen weg te zullen gaan wanneer René er was. Zou hij thuiskomen en haar missen, dan was ze doodsbang dat hij met zijn pistool mensen zou doodschieten op een woedende zoektocht. Familieleden zelfs misschien. Haar aanwezigheid zou hem misschien nog enigszins kalmeren.

René pakte het favoriete vest van Willeke dat naast de koffer lag van het bed. Liep naar zijn nachtkastje. Willeke kon niet zien dat achter het kledingstuk witgeknepen vingers een dienstpistool vasthielden. Een dienstwapen met een vol magazijn met 15 patronen. Het eerste schot ging dwars door het kledingstuk en ketste af op haar Smartwatch, een recent cadeau van René, en boorde zich door kamerdeuren en muur. Willeke had haar arm opgestoken om het schot af te weren, ze was kansloos. Ze draaide zich om, wilde naar de badkamer lopen, maar werd in haar rug en hoofd geschoten. Ze zette nog wel enkele stappen. Willeke viel op de grond en raakte hard met haar hoofd de drempel. René bleef schieten. Terwijl ze op de grond lag, bleef René nog op haar schieten. Met 3 kogels in haar hoofd en 4 in haar lichaam bewoog Willeke niet meer. Het is 11.30 uur.

René loopt kalm naar beneden en belt zijn chef. 'Ik heb net mijn vrouw doodgeschoten!', zegt hij tegen hem. Zeg je dat zo wanneer je je eigen vrouw in razernij doodschoot? Of zeg je 'rotwijf' of iets dat daarop lijkt? Hij zal toch niet met veel genegenheid over zijn vrouw gesproken hebben? De chef gelooft René meteen, maar stuurt hem nog een paar keer terug naar boven om te kijken of Willeke echt dood is. Waarom geloofde hij de moordenaar? Was Willeke misschien nog in leven? Ondertussen is de DSI (Dienst Speciale Interventies) gewaarschuwd.

René wordt door zijn chef langere tijd aan de telefoon gehouden, terwijl de DSI zich razendsnel gereedmaakt. Een container met een commandopost en een onderhandelaar komen ter plaatse. Platte petten klimmen bij burens op afdakjes om poolshoogte te nemen. Of René het allemaal ziet weten we niet. Hij heeft alle gordijnen gesloten.

Tijdens zijn gesprekken met zijn chef en de onderhandelaar heeft René contact met collega's en oud-collega's. Vrienden heeft hij niet. Alleen collega's van de politie. Verschillende van deze collega's zouden enkele dagen later op zijn begrafenis komen en op de social media René de hemel in prijzen als een 'topgozer'. Eén van hen hield zelfs een toespraak. Bij de politie wordt je in de rug gedekt door je collega's. Altijd! Wat je ook doet! Op de begrafenis van Willeke waren geen directe collega's en oud-collega's van René en die zouden ook niets van zich laten horen.

Maar zo ver was het nu nog niet. René liep met zijn pistool naar de keuken en smeerde een cracker. Hij had wel trek. Met een kopje koffie liep hij terug naar zijn woonkamer, waar hij een sigaar opstak.

Rond 13.00 uur ging de sigaar uit en vond René het welletjes. Hij zette het dienstpistool langzaam tegen zijn slaap en haalde de trekker over. Het was stil in de Prins Bernhardstraat.

De familie hield er rekening mee, de politie niet

Toen het nieuws bekend werd van een schietpartij in Everdingen belde een familielid van Willeke meteen andere familieleden op. 'Ga alsjeblieft van huis en laat je voorlopig niet thuis zien!', zei hij. De gedachte was meteen dat René iets met de schietpartij te maken had en wraak zou willen nemen op de familieleden en vrienden van Willeke. De familie had al jaren angst voor hem, maar bij de politie was er geen vuiltje aan de lucht, erg waakzaam en dienstbaar. Hij mocht gewoon doorwerken en mocht zijn pistool mee naar huis nemen. Immers, René was volgens zijn collega's een topgozer!

Willeke Weeda werd getiranniseerd en in koelen bloede vermoord door de man die haar had moeten beschermen. Haar familie werd in de steek gelaten door de organisatie die dat had moeten zien en ingrijpen.

- [De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie](#)
- [Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda](#)
- [De gevallen engel](#)
- [Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2](#)

Terug naar inhoudsopgave

Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie (samenvatting)

Officier van Justitie Xandra T. hoort in de auto onderweg naar het plaats delict dat de moordenaar René S. is overleden in de ambulance onderweg naar het ziekenhuis. Volgens haar is er daarmee geen strafrechtelijk onderzoek meer nodig. De zaak is zo klaar als een klontje, de verdachte van de moord op Willeke Weeda is overleden en waarheidsvinding over toedracht en verloop is niet meer nodig.

Om ongeveer halftwee wordt daarom het onderzoek afgerond. De geplande huiszoeking vindt nog wel plaats omdat de rechtercommissaris er toch al is, maar meer dan een bezichtiging van de woning is het niet. Na vijftien minuten staan de magistraten buiten, wordt er nog wat forensisch en tactisch gefröbeld en worden vooral de blauwe sporen uit het huis gewist. Willeke, het slachtoffer van de moord, blijft uiteindelijk alleen achter in het lege huis.

Volgens officier van justitie Xandra T. volgt er nog wel een onderzoek in het maatschappelijk belang, maar licht zij niet toe welk onderzoek, welk belang en wiens belang. In dit onderzoek wordt op een rijtje gezet wat de opsporingsdiensten hebben onderzocht en vooral wat ze niet hebben onderzocht. Het beperkte onderzoek roept heel veel vragen op.

De Rijksrecherche stelt dat het beperkte onderzoek gericht is op vier uur op 27 februari 2020. Vier uur van halftwaalf tot halfvier met daarin een gesprek van anderhalf uur tussen de moordenaar en zijn chef James. Dit zeer beperkte onderzoek in het maatschappelijk belang lijkt vooral het narratief van de moordenaar te volgen. Hij heeft zelfs vlak voor zijn dood nog een groot verhaal, namelijk dat Willeke, zijn vrouw, vreemd zou gaan en hem nu ging verlaten.

De Rijksrecherche volgt dat verhaal van de clown met grote verhalen, die volgens de chef en de onderzoekers verward overkwam in het laatste telefoongesprek. Een clown die uitblonk in grootspraak, verhalen doorspekt met geweld, racisme en seksisme en die zijn volgens hem labiele vrouw met zelfmoordneigingen maar liefst acht keer van achteren in hoofd en rug doodschoot (hij schampte haar zelfs een keer).

Het onderzoek naar deze laffe moordende politieagent wordt snel afgesloten. Drie mensen worden gehoord. Zijn chef, een van zijn matties van de Dienst Infra en een familielid van de familie Spans. U kunt de conclusie van het Rijksrecherche onderzoek wel raden, maar heeft die conclusie wel iets te maken met waarheidsvinding en wordt de conclusie wel ondersteund door de bevindingen van het onderzoek?

Disclaimer: Mocht u vinden dat u op een of andere reden herkenbaar bent of uw naam niet terecht is opgenomen in de stukken, kunt u contact opnemen met Buro Jansen & Janssen. Wij zullen uw vraag dan serieus onderzoeken.

- [Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie](#)
- [De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie](#)
- [Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda](#)
- [De gevallen engel](#)
- [Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2](#)

Terug naar inhoudsopgave

Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie

Een onderzoek naar vier uur op 27 februari 2020, de dag dat Willeke Weeda door politieagent René Spans werd vermoord. Geen strafrechtelijk onderzoek, maar een non-onderzoek om de agent niet te veroordelen als moordenaar en de politie vrij te pleiten van elke blaam.

Als 112 wordt gebeld liggen er draaiboeken klaar voor verschillende incidenten. Het draaiboek tekent uit wat er moet gebeuren bij een roofoverval, een groot verkeersincident, een schietpartij, een moord. Wie, wanneer, hoe moet worden gewaarschuwd en in actie moet komen staat in een draaiboek. Zo startte de politieoperatie op 27 februari 2020 ook toen de meldkamer van de politie Midden Nederland om een minuut over twaalf uur 's middags werd gebeld.

Ik heb zojuist mijn vrouw doodgeschoten

De functionaris die om een minuut over twaalf (12.01 uur) op de meldkamer de telefoon opneemt is volgens Guus V., in 2020 plaatsvervangend hoofd van de Dienst Infra van de Landelijke Eenheid van de Nationale politie, een uitzendkracht. Waarom dat later aan de familie van het slachtoffer wordt gemeld is niet duidelijk. Het klinkt bijna alsof de politie er ook niets aan kan doen dat er niets wordt onderzocht, iedereen is uitzendkracht, maar gelukkig is er een draaiboek.

De uitzendkracht reageert wel scherp genoeg om de juiste vragen te stellen onder nogal penibele omstandigheden. Je maakt namelijk ook niet dagelijks mee dat je iemand aan de lijn hebt die meteen een moord bekend.

De persoon aan de lijn identificeert zich als René Spans. Hij zegt dat hij een collega is, ook een politieagent wel in vaste dienst en werkzaam voor de landelijke eenheid, en geeft zijn stamnummer, het identificatienummer van een politiefunctionaris. Spans zegt: "Ik heb zojuist mijn vrouw doodgeschoten." Hij zegt nog niet met hoeveel patronen. Later spreekt hij over acht patronen en ziet zes hulzen. De persoon van de meldkamer vraagt niet of zijn vrouw echt dood is en verzoekt hem ook niet te verifiëren dat zij niet meer leeft. Later zegt hij tegen de onderhandelaars dat hij drie keer haar hals heeft gevoeld. Of dat klopt is niet te verifiëren. Het is onduidelijk wanneer hij dat heeft gedaan.

Ondertussen is de politie machinerie in beweging gekomen. Verschillende eenheden gaan zich gereed maken om naar Everdingen af te reizen. De persoon in de meldkamer zal misschien nog gevraagd hebben naar de BRP-gegevens (Basisregistratie Personen gegevens) om het gesprek gaande te houden, maar met het stamnummer zijn die gegevens bekend. Er wordt misschien ook nog gevraagd of er andere mensen zich in de woning bevinden. Spans zal hier ontkennend op hebben geantwoord.

Het gesprek is kort en zakelijk alsof het gaat over het maken van een afspraak bij de dokter. Spans vraagt de meldkamer om hem door te verbinden met zijn directe leidinggevende James op. Deze heeft een thuiswerk dag en zit in zijn werkkamer. Hij moet even schakelen. Gisteren had hij René nog gesproken en de volgende dag heeft René dienst. Hij denkt eerst dat René een grap maakt als hij zegt dat hij zijn vrouw heeft vermoord.

James belt met zijn andere mobiel de meldkamer en herhaald steeds wat René zegt. Het is een Rogeriaanse manier om met iemand te spreken in de hoop de persoon te bewegen tot wat zelfreflectie en hierdoor kan de meldkamer het gesprek goed volgen en opnemen.

Plaats delict in Everdingen

Als René met James wordt doorverbonden door de meldkamer wordt ondertussen de dienstdoende officier van justitie Xandra T. geïnformeerd. Zij zit in Utrecht in overleg en wordt het hoofd van het onderzoek. De Rijksrecherche doet onderzoek bij schietincidenten van politieagenten. Zij zegt dat er onmiddellijk een tap op de mobiel van René is geplaatst. Deze tap is niet alleen bedoeld om de communicatie af te luisteren, maar ook voor de plaatsbepaling. Is René, die zegt dat hij thuis is, ook echt thuis? Of er een tap op de vaste lijn (een draadloze Dect-telefoon) is gezet, is onduidelijk.

Onafhankelijk van het aanvragen van een of meerdere taps, komen andere afdelingen in beweging. Het arrestatieteam (AT) rukt uit, in dit geval gaat het om de DSI (Dienst Speciale Interventies). Dit is een speciaal arrestatieteam van militair en politiepersoneel. Waarom in dit geval de DSI uitrukt is niet toegelicht door de leiding van het onderzoek. De verklaring kan simpel zijn. De DSI was beschikbaar en op korte afstand van de moord, maar de inzet van de DSI is wel opmerkelijk.

Naast het arrestatieteam met alle toeters en bellen zoals verkenner en scherpschutters bewegen zich ook onderhandelaars, het forensische en het tactische team richting de plaats delict. Ook gaat er een commandowagen richting Everdingen, dit is de container voor de onderhandelaars, de chef van het arrestatieteam en de officier van justitie. Daarnaast zijn er natuurlijk de normale politie-eenheden van de politie-eenheid Midden Nederland die als eerste ter plaatse komen om het gebied af te zetten, omstanders op afstand te houden en eventueel burens in veiligheid te brengen.

De officier van Justitie Xandra T. zal met de leiding van de landelijke eenheid (LE) Jannine van den Berg en de chef van de Dienst Infra Sjoerd Top hebben gesproken over de situatie. Daarnaast benadert zij de dienstdoende rechtercommissaris. Die is nodig als er na het afronden van het incident een huiszoeking wordt gedaan. De rechtercommissaris zal een griffier meenemen die fungeert als gerechtelijke notulist voor het vastleggen van de handelingen bij het strafrechtelijk onderzoek.

Al met al vergt het enige tijd voordat het circus in beweging komt. Sommige eenheden zijn snel ter plaatse om de situatie te bevriezen, anderen zullen snel ter plaatse willen zijn zoals het arrestatieteam om de situatie te verkennen en te beoordelen welke risico's er kleven aan het bestormen van de woning. Buren worden benaderd door het AT voor toegang tot hun huis om goed zicht op de woning van de dader te krijgen. Daken van huizen en schuren worden beklommen. Andere diensten hebben minder haast. De forensische en tactische rechercheurs kunnen nog niets doen als er geen toegang is tot het plaats delict.

Vanaf kwart over twaalf loopt langzaam de straat in Everdingen vol met politie. Rond een uur, kwart over een staan de meeste mensen op hun post. Grofweg rond die tijd vertrekt de officier van justitie vanuit Utrecht richting Everdingen een autorit van nog geen half uur. Alles is in gereedheid gebracht voor een strafrechtelijk onderzoek dat zal volgen als de dader is aangehouden en er onderzoek kan plaatsvinden.

Onderhandelaars zijn niet succesvol

Xandra T. de leidinggevende officier volgt in haar auto de ontwikkelingen op de voet. Het gesprek van René met zijn chef James wordt afgerond en de onderhandelaars van de politie nemen het gesprek over. De overgang lijkt niet vloeiend te verlopen. Eerst wordt het gesprek met James beëindigd en vervolgens bellen de onderhandelaars René opnieuw. Waarom hiertoe is besloten is niet duidelijk.

James is misschien geen professionele onderhandelaar, maar houdt Spans wel ruim een uur aan de praat. Over het gesprek van de onderhandelaars met René is niets bekend. Informatie daarover wordt niet vrijgegeven omdat het politie tactieken en het opsporingsbelang zou schaden.

Toch is het vreemd dat de regionale chef Berry M. zegt dat de onderhandelaars ervan overtuigd waren dat René zich zou overgeven. Waarom zij dit dachten wordt niet duidelijk en is eigenlijk vreemd omdat zij slechts kort (tussen de tien en vijftien minuten) met René hebben gesproken. René schiet zich namelijk rond halftwee door het hoofd. De klap, waarschijnlijk hoorbaar voor de onderhandelaars, is het signaal voor de leiding van het arrestatieteam om het signaal te geven de voordeur te forceren en binnen te treden. Het team treft de moordenaar René beneden aan liggend op een niet vergrendeld wapen dat door een van de leden van het team op de tafel wordt gelegd.

Het lichaam van de vermoordde Willeke ligt boven, zij heeft geen pols. René wel die meteen in een aanwezige ambulance wordt gelegd en naar het dichtstbijzijnde ziekenhuis wordt vervoerd. De ziekenauto die met loeiende sirene over de weg sjeest haalt het ziekenhuis wel, maar onderweg is René overleden. Officier Xandra T. hoort het nieuws van de dood van de moordenaar in de auto op het moment dat zij Everdingen binnenrijdt. Terwijl zij uitstapt en naar de commando container loopt, concludeert zij dat de moordenaar is overleden en daarmee het strafrechtelijk onderzoek is afgerond.

Case closed

Later zegt de onderzoekleidster dat het Wetboek van Strafvordering slechts beperkte middelen biedt om een moord verder te onderzoeken als de moordenaar is overleden. Toch is dat vreemd, want op het moment dat de moordenaar René Spans in de ziekenauto overlijdt is de woning nog niet doorzocht en is het tijdstip van de moord van Willeke nog niet vastgesteld. Ook is er niet vastgesteld of er een derde persoon betrokken was bij de moord en de zelfmoord.

Eigenlijk is er nog niets objectiefs vastgesteld, behalve dat een agent die door collega's en chefs wordt omschreven als een clown met grootse verhalen heeft gezegd dat hij zijn vrouw heeft doodgeschoten en uiteindelijk waarschijnlijk zichzelf om het leven heeft gebracht.

In deze situatie ontmoet de officier de rechtercommissaris en de griffier in de container, de mobiele commandokamer. Een strafrechtelijk onderzoek is volgens haar niet meer nodig, maar omdat de rechtercommissaris er is wordt besloten om de huiszoeking die wettelijk gezien volgens haar dus niet meer noodzakelijk is wel door te laten gaan. Vervolgens lopen de officier, de rechtercommissaris en de griffier door het huis. Ze verhaalt verschillende keren over een omgevallen lamp en kussens op de grond, onduidelijk waarom. Ze wilde daarmee mogelijk aangeven dat er geen vechtpartij was geweest, althans daar lijkt het op. Na een kwartier staan de drie weer buiten.

Vervolgens is het de beurt aan de forensische recherche en de tactische recherche. Het forensisch onderzoek wordt gedaan door een persoon evenals het tactische onderzoek. Voor het tactische onderzoek wordt een 360 graden scan gemaakt van de bovenverdieping waar Willeke nog steeds ligt. Of een dergelijke scan ook van de benedenverdieping is gemaakt is niet duidelijk. Meestal volgt het tactische onderzoek op het forensische, nadat er foto's van het plaats delict zijn gemaakt. Je wilt eerst de sporen vastleggen voordat je met apparatuur gaat sjouwen, maar in dit geval zal het allemaal tegelijkertijd zijn voltrokken. Er was namelijk geen strafrechtelijk onderzoek.

Geen opsporing wel achtergebleven patronen

Het sporenonderzoek is dan ook snel afgerond, er is niet gezocht naar vingerafdrukken, oorafdrukken tegen de ramen of schoenaafdrukken in de tuin. DNA-sporen zijn niet verzameld. Braaksporen of sporen aan de cilinder van de buitendeuren evenmin.

De familie van het slachtoffer wordt niet gevraagd of zij beschikten over een reservesleutel of dat die bij de burens of vrienden lag.

Apparatuur wordt naar binnengedragen en kasten worden opengetrokken. Het enige serieuze forensische onderzoek is het veiligstellen van het wapen dat op tafel ligt, het verzamelen van enkele gegevensdragers en het opentrekken van willekeurige laden in het huis. Dat er slechts een vage huiszoeking is gedaan blijkt uit de vondst van twee patronen (Dag Action 3 politieveiligheds patroon, ook gebruikt door de KMAR) een paar dagen later. Deze lagen in een la van een kast naast de kluis waar de moordenaar normaliter zijn wapen bewaarde.

Al met al is het 'groot onderzoek' zoals het in de media wordt genoemd voor het avondeten afgerond. Vanaf het moment dat de officier, de rechtercommissaris en de griffier rond twee uur een kwartier in huis rondlopen is er daarna misschien wel veel menselijke beweging van het opsporingsapparaat geweest, maar wordt er weinig aan opsporing gedaan. Het belangrijkste is misschien wel het inpakken van de uniformen van de moordende agent René. Al de tekenen van het agentzijn worden verwijderd en ook zijn papierwerk. De lijst met in beslaggenomen voorwerpen zowel papieren als kledingstukken, is niet openbaar.

Als de avond valt en de laatste onderzoekers het pand verlaten, rest slechts het eenzame lichaam van het slachtoffer, Willeke Weeda. Zij ligt nog steeds op de bovenverdieping op de drempel van de badkamer alsof zij is vergeten door een overheid, politie en justitie, die snel alle blauwe sporen wil wegpoetsen. Haar lichaam wordt aan het eind van de avond door de lijkschouwers opgehaald en naar het Meander Medisch Centrum in Amersfoort overgebracht. De familie van Willeke wil op de dag van de moord en de dag erna weten wat er met haar gebeurd. Lang blijft dit onduidelijk alsof zij kwijt is.

Onderzoek in het maatschappelijk belang

Met de dood van moordenaar René is volgens officier van justitie Xandra T. het strafrechtelijke onderzoek afgerond. De zaak is zo klaar als een klontje. Later stelt zij dat zij als officier van justitie wel het onderzoek iets kan verlengen als zij aangeeft dat dat in het maatschappelijk belang is. Xandra T. stelt dat in het geval van de moord op Willeke het strafrechtelijke onderzoek is overgegaan in een onderzoek in het maatschappelijk belang. Wat daaronder wordt verstaan wordt niet duidelijk ook niet om welk belang of om wiens belang het gaat.

Maatschappelijk belang klinkt gewichtig, de gedachte is waarschijnlijk in het belang van samenleving, maar alle handelingen van het team dat de moord op Willeke onderzoekt zijn zeker niet gericht op enig maatschappelijk belang, ook niet op enige closure voor de nabestaanden van Willeke. De volgende dag, vrijdag 28 februari 2020, begint namelijk met het opbergen van het wapen in een doos in de bewijsstukken kast. Of daarin ook de hulzen (en overgebleven patronen?) worden opgeborgen en de uniformen is niet bekend.

Het vuurwapen gaat in ieder geval niet naar het NFI, Nederlands Forensisch Instituut, voor ballistisch onderzoek. De hulzen (en overgebleven patronen?) worden evenmin onderzocht. Of die zijn afgeschoten door het dienstwapen van René Spans lijkt een vaststaand feit. Waarschijnlijk is wel onderzocht of het wapen, het dienstwapen van de moordende agent is, maar Xandra T. zegt dit niet. Vingerafdrukken of kruitsporen op het wapen, de kleding van de moordenaar of het slachtoffer worden ook niet onderzocht. Niemand is om eliminatie vingerafdrukken of andere biometrische gegevens gevraagd.

De wasmachine op het politiebureau is ook al aangezet, zeker de kleding van het slachtoffer is gewassen door de politie. Waarom wordt ook opnieuw niet door onderzoekers uitgelegd. De Rijksrecherche weet zelfs niets van een vest dat de nabestaande terugkrijgen waar een groot gat in zit.

Het is duidelijk geen schietgat, het gat is namelijk veel groter. De familie van Willeke denkt dat de moordenaar het vest heeft gebruikt om voor het wapen te houden. Als geluidsdemper of om te voorkomen dat Willeke het wapen ziet? Het vest is netjes gewassen met Robijn en opgevouwen geretourneerd, zonder enig onderzoek.

Zoveel onderzoek dat de hoofden worden verwisseld

Het enige dat iets weg heeft van een beetje onderzoek is een schouw van het lichaam van de moordenaar en die van het slachtoffer, Willeke. Bij een schouw wordt oppervlakkig gekeken wat er met het lichaam aan de hand is.

Van beide lichamen wordt ook een scan gemaakt, een MRI-scan, waarvan de resultaten worden doorgestuurd naar de afdeling Forensische en Postmortale Radiologie van het Maastricht Universitair Medisch Centrum (Maastricht UMC). De moordenaar heeft een schotwond aan zijn hoofd. Bij het gesprek met de nabestaanden van Willeke leest officier van justitie Xandra T. uit de rapportage over de scan van René voor. Zo goed hadden de onderzoekers het gesprek met de familie van het slachtoffer voorbereid.

De schouw stelt niet veel vast, de scan meer, maar ook niet de volgorde van de kogels waarmee Willeke door politieagent Spans is vermoord. Die volgorde is moeilijk vast te stellen, maar kan wel bij benadering worden bepaald als bloedsporen (bloedspetter) patronen gedetailleerd zijn vastgelegd en er een autopsie op het lichaam van Willeke was gedaan. Bloedsporen geven indicaties van de bloeddruk in het lichaam van het slachtoffer en de autopsie kan dat gebruiken om te kijken hoe ernstig het weefsel is beschadigd. Die volgorde is van belang om vast te stellen of iemand ook daadwerkelijk claimt gehandeld te hebben bij zelfverdediging. In het geval van Willeke wil de familie natuurlijk weten of zij geleden heeft en hoe lang. De volgorde van kogels kan daar uitsluitsel bij geven.

De volgorde van de schoten, was zij meteen dood of duurde het tot de laatste kogel, of misschien daarna nog, zijn wel essentiële gegevens voor de verwerking van een groot verlies. Leefde Willeke Weeda namelijk nog toen de politie arriveerde? Die vraag stelt de familie maanden later nog. De overheid, politie, justitie en Rijksrecherche, vinden het niet interessant. Zelfs het moment van overlijden interesseert de onderzoekers niet. Als de nabestaanden op 3 maart 2020 aangifte willen doen van het overlijden van Willeke wordt dit door de behandelende ambtenaar van de gemeente Vijfheerenlanden geweigerd, er is geen tijdstip dus kan er geen akte worden opgemaakt. Overleg met de politie-eenheid Midden Nederland en een apart door de politie ondertekend document dat per koerier drie uur later wordt gebracht moet de gemeente over de streep trekken. Willeke wordt wel doodverklaard, met een datum 27 februari 2020, maar zonder tijdstip.

Beneveld onderzoeksteam

Het doet denken aan een slapstick van een moordonderzoek door een beneveld team als de consequenties van nabestaanden niet zo vreselijk groot zijn, want dat is natuurlijk het geval. Of het team onder invloed was is niet vast te stellen, wel zijn de moordenaar en Willeke ook toxicologisch onderzocht. Opnieuw geeft de leider van het team officier van justitie Xandra T. geen uitsluitsel waarop het bloed van beide is onderzocht.

Bij forensisch toxicologisch onderzoek van het NFI wordt gekeken naar stoffen zoals drugs, alcohol of medicijnen om een beeld te vormen van de toestand van het slachtoffer en de dader. Dit onderzoek wordt meestal ook uitgevoerd door het NFI, maar bij de moord op Willeke is dit ook niet duidelijk. Volgens Xandra T. zat er geen cocaïne in het bloed van de moordenaar René Spans.

Althans ze checkt het nog even bij een gesprek bij Suze S. met de woorden "toch niet?" De lijst waarop is getest is echter niet vrijgegeven waardoor onduidelijk is of daar ook op is getest. Volgens de officier zijn er ook geen drugs gevonden bij de halfzachte huiszoeking.

Verder onderzoek naar eventueel alcohol en drugsgebruik door de moordenaar is niet uitgevoerd. Op zich is dit opvallend omdat een getuige aan de familie heeft verklaard dat hij samen met René op een bankje zat in de buurt van de kapsalon van de vermoorde Willeke en dat René toen een lijn coke opsnoof. Volgens deze persoon zag het er niet uit alsof de moordenaar dit voor het eerst deed. Eventuele drugstests die de politie zou hebben afgenomen bij de moordenaar zijn niet onderzocht. Naar alle waarschijnlijkheid is hij echter nooit getest op drugs tijdens zijn werk bij de Landelijke Eenheid.

Volgens politie en justitie was René Spans dus niet onder invloed toen hij Willeke vermoordde, maar in het anderhalf uur durende laatste gesprek met zijn leidinggevende James kwam hij volgens de opsporingsambtenaren wel warrig, verdrietig, onrustig, om kort te gaan niet coherent over. Hij had zijn vrouw vermoord dat lijkt dan logisch. Als de familie van het slachtoffer Willeke echter drie jaar later de opname hoort, horen ze iets anders. Plotseling is het stil op de tape. James vraagt: "Wat ben je aan het doen." René antwoordt doodleuk, "ik ben een crackertje aan het smeren." Reclame voor Waza als het even tegenzit is er altijd nog een lekker knapperig tussendoortje? Hij smeert zijn cracker en peuzelt die vervolgens op en die man is 'warrig, verdrietig, onrust, niet coherent? Hij drinkt nog een colaatje en rookt zelfs nog in alle rust een sigaar. Proost!

Niemand gehoord wel conclusie, Willeke is schuldig

Zijn drugsgebruik of zijn mentale staat had ook kunnen blijken uit het onderzoek naar de gegevensdragers. Natuurlijk niet onomstotelijk, maar net als het laatste gesprek een aanwijzing.

Suze S., operationeel specialist bij het openbaar ministerie heeft een heel pakket papier van allerlei apps van de gegevensdragers van de moordenaar en Willeke uitgedraaid om door te worstelen, maar vindt niets over drugsgebruik en de geestelijke gesteldheid van politieagent Spans. Welke gegevens door politie en openbaar ministerie uit de mobiele telefoons en een laptop zijn getrokken is niet duidelijk. Xandra T. geeft daarover opnieuw geen toelichting.

Het lijkt er echter op dat er misschien wel een pakpapier uit de printer is gerold, maar dat al dat app-, mail-, web- en ander digitaal verkeer niet veel om handen had. Suze S. merkt op dat er allerlei berichten over de buurtapp gingen waarvan René tijdens het gesprek met James waarschuwingen kreeg. Het heeft namelijk te maken met de scoop van het onderzoek in het maatschappelijke belang zoals Xandra T. het verwoord.

Er is onderzoek gedaan naar de dag van de moord, eigenlijk naar een deel van die donderdag 27 februari 2020, namelijk van grofweg halftwaalf tot laten we het ruim houden, halfvier. Onderzoek in het maatschappelijk belang naar vier uur in een woning in Everdingen. Zo groot was blijkbaar het maatschappelijk belang bij de moord op Willeke.

Een groot deel van die vier uur besloeg natuurlijk het gesprek van anderhalf uur tussen René en zijn chef James. Daar is ook een transcriptie van gemaakt en uiteindelijk is James gehoord over het gesprek. Opvallend is dat officier van justitie zegt dat gesprek met James ging over zijn laatste conversatie met René, niet over het functioneren van de moordenaar in de jaren ervoor. James had een trauma overgehouden aan dat gesprek, zat ziek thuis volgens chef Berry M. en moest worden ontzien. Naast James hoort het Rijksrecherche team ook nog een collega die werkte met James, maar onduidelijk waarover, waarschijnlijk over de klachten van René over Willeke. Naast deze twee politiefunctionarissen is de tante van René Spans gehoord. Die tante was aangedragen door de familierechercheur van de Rijksrecherche Heleen die op de familie Spans was gezet.

De nabestaanden van Willeke waren nogal verbolgen over het feit dat wel iemand van de familie Spans was gesproken voor het onderzoek en niet iemand van de familie Weeda. Die verbijstering lijkt logisch omdat René al zeer lange tijd geen contact met zijn familie had. Berry M. erkent dat in een gesprek met de nabestaanden al stelt hij wel dat het contact met zijn gewelddadige vader was hersteld. Waarop hij dat baseerde is niet duidelijk omdat dit niet het geval was. Met zijn broer had René een beetje contact. Met de rest van de familie Spans inclusief zijn tante niet. De tante was echter gehoord door de Rijksrecherche omdat zij de dag voor de moord door Willeke zou zijn geknipt en volgens de tante hadden de twee vrouwen gesproken over de wens van Willeke om René te verlaten. Het telefonische gesprek van officier Xandra T. met de tante was bedoeld om dit te bevestigen. Volgens de leider van het onderzoek was dit gesprek achtergrondinformatie voor het onderzoek naar die vier uur op 27 februari 2020.

Misschien begrijpelijk om ook de tante van de moordenaar te horen, maar waarom niet ook zijn schoonbroer Henk die door René zelfs in een aanmeldingsbrief voor een psycholoog als zijn vertrouwenspersoon wordt genoemd. Of een collega van Willeke die bedreigd is door René en haar huis heeft beveiligd met cameratoezicht. Met het horen van de tante zoekt de Rijksrecherche echter bevestiging van de woorden van de moordenaar in zijn gesprek met zijn chef. In dat volgens de onderzoekers warrige gesprek gaf René de schuld aan Willeke. Ze zou opnieuw vreemdgaan en nu zou ze hem verlaten. De tante lijkt dit tijdens het gesprek met Xandra T. te bevestigen. Kat in het bakkie voor de onderzoekers, een strik eromheen en het onderzoek in het maatschappelijk belang kan gearhiveerd worden.

Conclusie onderzoek: Moordenaar is psychisch sound!

Hoewel Xandra T. wel het MD-gesprek (Management Development), psychologen en in mindere mate bedrijfsmaatschappelijk werk noemt zijn hierover geen gegevens opgevraagd en ingezien. Ook is er geen onderzoek gedaan naar een app van Spans waarin hij zegt dat hij ziek thuis zit en niet mag werken: "😄😄😄 fuck we kunnen gedachten lezen ben al twee weken bezig om te mogen werken morgen maar lukt gvd niet (december 2017)." Het personeelsdossier, de performance reviews van het werk van de moordenaar, verslagen van hulpverleners met De Clown Spans, het was allemaal niet interessant voor de Rijksrecherche. Xandra T. dropt nog de term IBT-gegevens (waarschijnlijk Integrale Beroepsvaardigheids-training), gegevens met betrekking tot het oefenen met geweldmiddelen en gevaarbeheersing, maar het kan ook informatie van de onderhandelaars zijn, nadat zij het gesprek van de chef hadden overgenomen schoot René zich door het hoofd, wat valt daaruit af te leiden?

De moordenaar had eerst zijn vrouw met acht kogels doodgeschoten, van achteren in hoofd en rug wel te verstaan en het was niet interessant om te onderzoeken wat het motief nu was? Of geloofde de Rijksrecherche het motief dat de moordenaar uitvent tijdens een warrig gesprek? Daar lijkt het sterk op. De politie doet veel aan zelfreflectie stelt de leider van het onderzoek Xandra T. en als dat nodig is wordt dat ook gedaan. In dit geval is dat niet nodig is de conclusie van het onderzoek van de Rijksrecherche naar de moord op Willeke Weeda. Er zou een VIK (afdeling Veiligheid, Integriteit en Klachten van de politie) onderzoek en een ARQ (ARQ Centrum '45 het Nationaal Psychotrauma Centrum) onderzoek naar de suïcide van Spans zijn gedaan, maar daarover is niets bekend.

Een ding is echter zeker, met waarheidsvinding heeft het onderzoek naar de moord op Willeke niets te maken. Het lijkt er bijna op dat er fake nieuws wordt geproduceerd door politie en justitie.

Het tijdstip van de dood van Willeke is niet vastgesteld, een gevolg daarvan is natuurlijk de vraag of zij lang heeft geleden en of de chef en het arrestatieteam te lang aan het lijntje zijn gehouden door de moordenaar zodat zij niet meer gered kon worden. Is de overheid daarmee medeschuldig aan haar dood? Een andere consequentie kan zijn dat zij eerder is gestorven en dat dat hele andere implicaties kan hebben. Complottheorieën zijn niet eens nodig. Een onvolledig, slecht en vooringenomen onderzoek creëert van zichzelf namelijk al mist.

Een doorgesnoven corrupte clown?

Die mist wordt nog groter als gekeken wordt naar alles wat er niet is onderzocht. Eigenlijk was de moordenaar René Spans de onderzoeker. De clown zoals hij werd genoemd, de Joker om het wat beeldender te maken, vertelt de story of his live. Hij heeft zijn vrouw vermoord en schiet uiteindelijk zichzelf door het hoofd. De politie en de Rijksrecherche liggen aan zijn lippen en slikken het verhaal for all times' sake. Het laatste grote verhaal en dan kan het boek dicht, ook het onderzoek. Maar is het wel waar, heeft hij geschoten en was er niemand anders in de woning die ochtend, er vanuit gaande dat de politie heeft opgelet dat er geen derden de woning in en uit zijn gegaan nadat zij arriveerden.

En was hij niet onder invloed, zonder de lijst van stoffen waarop het forensische onderzoek zich richtte kan daar niets eenduidigs over worden gezegd. Onder invloed hoeft echter niet te gaan over de invloed van legale dan wel illegale middelen. Het kan ook gaan over de invloed van mensen. Wat was bijvoorbeeld de invloed van Johan Bullee die stelt dat hij met de moordenaar aan het appen/bellen was in de ochtend, begin van de middag van die noodlottige dag voor Willeke.

Die communicatie viel in de vier uur van het onderzoek van de Rijksrecherche. Xandra T. meldt daar niets over. Bullee was geen directe collega wel waarschijnlijk een oud-collega? Is hij de persoon die is gehoord als de Rijksrecherche zegt dat er met een collega is gesproken?

Waarom dan spreken over collega en niet oud-collega, en waarom dan ook niet de transcriptie van dat gesprek tonen? Of gaat het niet om de beïnvloeding door personen, maar omstandigheden.

Hadden die omstandigheden dan te maken met corruptie. Enkele maanden na de moord op Willeke wordt Orm Kranenburg gearresteerd op verdenking van het leveren van inlichtingen aan criminelen. Orm was een goede vriend van René, ze kenden elkaar van de basisschool en zijn nog steeds bevriend en zien elkaar nog steeds. Verschillende keren zijn ze gespot bij de kapsalon van Willeke. Ze zitten dan buiten op een bankje. Wist René van de corruptie van Orm? René heeft zelf tegen mensen gezegd dat hij ze kon natrekken in de politieregisters. Verschillende mensen geloofden ook dat hij dat deed.

Guus V., de chef van de spreadsheets, zegt in een gesprek met de nabestaanden dat het pas opvalt als iemand zoveel opvraagt dat het buiten de statistische parameters valt. Dat is ook logisch. Hij noemt als voorbeeld 500 bevragingen van het systeem in tegenstelling tot 100 van normale agenten.

Zat De Clown Spans echter op 200 of 300 en Orm K. ook? Want Kranenburg is niet gepakt omdat hij het systeem van de politie te veel bevroeg.

Werd het Spans te heet onder de voeten, had hij het gevoel dat het net om zich sloot? Leverde hij informatie of was hij informant? Geen enkele vraag wordt beantwoord, maar het feit dat Kranenburg na ontdekking nog enkele maanden kon doorgaan met het leveren van informatie aan criminelen roept de vraag op of uit de gegevensdragers van De Clown informatie op dook die twijfels opriepen over zijn professionele standaard. Na een paar maanden werd Kranenburg opgepakt, de politie lijkt eerst te hebben geslapen en toen snel te hebben willen optreden om verdere lekkage te voorkomen.

Het verdoezelen van een moord

Al de vragen die zich in de loop der tijd hebben opgestapeld bij de nabestaanden blijven onbeantwoord en dan verschijnt een jaar na de moord op Willeke plots iemand op de stoep die zegt dat zij Geertje S. heet en al heel lang werkzaam is voor de politie.

Ze zegt dat ze zelf met de Weeda's wil praten, zonder toestemming van de leiding. Ze heeft die leidinggevendenden wel ingelicht, en tevens afspraken met die leiding gemaakt.

Het handelen van Geertje S, is opvallend omdat zij zegt dat de nabestaanden zich beginnen te roeren, de familie Weeda in allerlei politielagen blijft wroeten, terwijl de nabestaanden alleen de leidinggevende James en enkele naaste collega's van De Clown willen spreken om te horen of zij echt niets hebben gemerkt. De leiding wil het niet, collega's willen allemaal niet, ze zouden te getraumatiseerd zijn, maar waarvan? Dat ze niet aan de bel hebben getrokken omdat ze 'een volle emmer' op een motor door het land hebben laten gaan met alle mogelijke consequenties van dien?

En daar openbaart zich het belang van het onderzoek. Maatschappelijk belang van de politie niet het belang van slachtoffer of nabestaanden. Maatschappelijk belang als slecht excuus voor een slecht onderzoek om de zaak te verdoezelen zoals Berry M. het zegt over de moordenaar, maar nu het verdoezelen door de organisatie waar de clown als een topgozer naar behoren zou functioneren. Je houdt je hart vast bij mensen die voor die organisatie werken. Tegen zoveel fake zelfreflectie is niet op te boksen.

Disclaimer: Mocht u vinden dat u op een of andere reden herkenbaar bent of uw naam niet terecht is opgenomen in de stukken, kunt u contact opnemen met Buro Jansen & Janssen. Wij zullen uw vraag dan serieus onderzoeken.

Verantwoording: Dit onderzoek is gebaseerd op informatie die is verkregen van allerlei bronnen, onder andere de nabestaanden van Willeke. Er is gekozen om een chronologische reconstructie om met behulp van de informatie van de bronnen een tijdlijn te reconstrueren. Mocht u aanvullende informatie hebben, kunt u contact opnemen met Buro Jansen & Janssen.

- [Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie \(samenvatting\)](#)
- [De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie](#)
- [Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda](#)
- [De gevallen engel](#)
- [Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2](#)

Terug naar inhoudsopgave

Je hoeft geen Batman te zijn om de Joker te spotten (samenvatting)

**“Geen signalen”, “geen rode alarmseinen”,
“terugkrabbelaar”, dat is wat de regionale manager
voor de regio Zuidoost Berry M. en de
plaatsvervangend chef van de dienst Infra Guus V.
zeggen. De laatste heeft hem nooit gesproken,
misschien zelfs nooit gezien. Berry M. stelt van wel,
maar doet nogal vaag, hij heeft het ook zo druk met
drie kantoren op de Hilversum Maastricht as.**

**René Spans zou naar behoren functioneren, was een
grappenmaker, misschien met wat grote verhalen en
grootspraak, maar geen vuiltje aan de lucht. Echt niet?
Hadden zijn superieuren wel enig zicht op hem? En
waarom wordt grootspraak doorspekt met gewelds-,
racistische en seksistische fantasieën gerelativeerd?**

Hij kreeg elke werkdag een stukje Nederland toegewezen om af te
struinen, terwijl collega's en chefs wel wisten van de problemen thuis.
Niet vervulde kinderwens, een labiele zich van het leven berovende
echtgenote volgens Spans en ook nog een bedrijf dat werd gesloten.
Daarnaast liep hij bij bedrijfsmaatschappelijk werk, was er een urgente
afspraak met een bedrijfspsycholoog, bezocht hij misschien al een
psycholoog en was hij eerder ziek?

Niets aan de hand? Misschien niet als René Spans werkzaam is in een pyjama fabriek, maar als werkgever stuur je toch niet iemand de straat op als politieagent waarbij de signalen misschien niet op rood staan, maar zeker op oranje. Helemaal niet met een wapen dat hij uiteindelijk bijna leegt op zijn vrouw, Willeke Weeda.

De familie van het slachtoffer, Willeke, wil eigenlijk alleen horen of hun beeld van een verwarde doorgesnoven clown overeenkomt met zijn matties, zijn collega's van het de Dienst Infra van de landelijke eenheid van de Nationale politie. Tuurlijk kunnen signalen zijn gemist, maar dat wil je natuurlijk grondig onderzoeken om het in de toekomst misschien te voorkomen.

De politie schermt echter met trauma's van collega's en chefs die de moordenaar een topgozer vinden. Deze reactie laat alleen maar zien dat de reflectie van politie, justitie en de Rijksrecherche is gericht op zo min mogelijk te onderzoeken. Dit onderzoek probeert het spoor van de signalen van de verwarde gewelddadige clowneske moordenaar politieagent Spans bloot te leggen.

Disclaimer: Mocht u vinden dat u op een of andere reden herkenbaar bent of uw naam niet terecht is opgenomen in de stukken, kunt u contact opnemen met Buro Jansen & Janssen. Wij zullen uw vraag dan serieus onderzoeken.

- [Je hoeft geen Batman te zijn om de Joker te spotten](#)
- [Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie \(samenvatting\)](#)
- [Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie](#)
- [De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie](#)
- [Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda](#)
- [De gevallen engel](#)
- [Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2](#)

Terug naar inhoudsopgave

Je hoeft geen Batman te zijn om de Joker te spotten

Politie zegt geen signalen te hebben gehad dat De Clown Spans niet spoorde, maar de psychische toestand van de moordenaar van Willeke laat een spoor van signalen achter tot aan de dag dat hij zijn vrouw vermoordde.

“Geen signalen”, “geen rode alarmseinen”, “terugkrabbelaar”, dat is het beeld dat de politie graag schetst van de moordende politieagent René Spans. Hij zou een “grappenmaker” zijn, zich van “grote verhalen” bedienen, “grootspraak”, niets mis met deze topgozer dus. Of toch wel, want hij was wel De Clown met problemen, niet zijn problemen natuurlijk, maar van zijn vrouw Willeke die hij vermoordde.

Dit gespleten beeld dat de politie schetst van een collega is onthutsend. Iedereen wist van zijn problemen, maar dat waren niet zijn problemen, het was de schuld van zijn zelfmoordende labiele vrouw volgens de landelijke eenheid die haar nog nooit hadden gesproken of gezien. Hij liep bij maatschappelijk werk, misschien zelfs bij een psycholoog en had een urgente afspraak met de bedrijfspsycholoog.

Hoe diep kun je je hoofd in het zand steken en blijven volhouden, dat je het niet zag aankomen en tegelijkertijd niets willen onderzoeken. Het antwoord ligt misschien in de clown(s?) in uniform zelf, die uitblonk in grootspraak doorspekt met gewelds-, racistische en seksistische fantasieën, waar door de leiding slechts op werd geantwoord met, "relativeer het."

Dit onderzoek probeert het spoor van alle signalen bloot te leggen. Het is niet compleet, de reflectie van politie, justitie en de Rijksrecherche is gericht op zo min mogelijk te onderzoeken. De leiding, collega's, het overheidsapparaat zegt getraumatiseerd te zijn, het slachtoffer, de vermoordde Willeke, doet er gewoon niet toe.

Een Joker als rijdende rechter

René draaide zijn motor bij Hoef en Haag de A27 op. In een flits scheert hij van de oprit naar de derde baan en spurt over het knooppunt Vianen. Hij is in zijn element op zijn BMW R 1200 RT, het zonnetje schijnt, het asfalt glinstert, hij heeft een mooie middag voor de boeg op weg naar Eindhoven. Even voorbij Lexmond dirigeert hij resoluut een automobilist die achter het stuur zit te bellen naar de vluchtstrook. "Ka-ching", 240 euro heeft hij weer aan de schatkist toegevoegd. Hij is de man van het aanpakken zoals hij zelf altijd zegt.

Bij Lexmond moest hij wel even denken aan zijn middagpauze bij de 'hair salon' van zijn vrouw. René vond het Engelse salon een prachtig woord, als belangrijkste shareholder, geen aandeelhouder natuurlijk zoals hij zichzelf zag. Zijn vrouw moest echter niet aan die mannen zitten, kon alleen maar fout gaan. Vandaag had hij weer tijdens een belletje in de ochtend gehoord dat ze een man aan het knippen was. Gelukkig had hij ingegrepen, maar wel bedacht dat het nodig was om even in de pauze langs te wippen om haar telefoon te controleren. Hij snapte het nog steeds niet dat ze het deed, hij had toch duidelijk aangeven bij de psy dat het niet oké was.

Terwijl hij even een detour maakte langs La Place Noordeloos ergerde hij zich nog steeds een beetje, maar duty calls. De misdaad bestrijden in de breedste zin van het woord zoals de chefs het altijd verwoordden, van snelheidsovertredingen tot wat je tegenkomt, dat was hij aan het doen. Langzaam stuurde hij zijn BMW over de parkeerplaatsen van de McDonalds en La Place op zoek naar die misdadigers. Als op een hoog paard, de heerser van de regio Zuidoost, van Hilversum tot Maastricht, toonde hij zijn kracht, helaas niemand om even een bekeuring te geven, flink toe te spreken of toe te takelen, alleen maar gezinnen met kinderen, dat gaat René zelf toch iets te ver. Hoewel ...

Die ene keer dat die auto met een honkbalknuppel bewerkt werd, waren daar kinderen bij betrokken? Hij weet het niet meer zeker, het was wel ergens in de buurt van de A2. En had hij nu de knuppel gehanteerd, de bestuurder of een willekeurige voorbijganger. Het was wel een verhaal. René's collega's (matties) smulden ervan, zelfs de manager Berry M. die graag rennend hogerop wil, hoorde het verhaal geduldig aan. Beetje relativeren had hij ervan gezegd. Wat hij daar mee bedoelde was voor Spans, 'De Clown', zoals hij zichzelf graag noemde niet geheel duidelijk. Relativeren? Hm.

Berry M. vond ook dat hij grote verhalen vertelde en zelfs grootspraak en dat hij als het erop aankwam terugkrabbelde, maar René wist wel beter, want hij was wel degelijk een doortrapper (!) ... Terwijl hij de brug over de Boven Merwede oversteekt moet hij nog denken aan die keer dat hij die Pool, of was het een Roemeen, Hongaar, Joegoslaaf, whatever even flink in elkaar had getrapt. Zijn arm was zelfs gebroken kermde die Oostblokker, allemaal tuig, mobiele bandieten, en die gast bedreigde hem. Waar was het ook al weer? Ergens op de N279 dacht René. Die gast deed bij de hand dacht dat ie rechten had.

In de app groep had hij het verhaal nog gedeeld en zijn matties waren natuurlijk vol lof. "He lulllooooo's" appte hij dan. Hij was de topgozer die die Pool ook nog even aan zijn verstandje had gepeuterd dat ie maar beter geen aangifte kon doen want anders ... Hij verhaalde regelmatig over het te grazen nemen van etnische minderheden om het zo maar te noemen.

“Daar is ie weer onze neger!!!!” en “fuck off monkey,” appte hij dan (uit 2019). Zijn maten van het team Zuidoost vooral uit Utrecht natuurlijk delen soms zelfs in de pret van de intimidatie. Zoals die keer, dat is wel weer een tijd geleden dat ze een klant van Willeke even hebben toegetakeld. Die dacht zeker dat hij een kans maakte, maar niet onder De Clown’s watch. Had je dat gezicht moeten zien van die gast. De politie is je beste vriend, maar dan moet je wel luisteren, hè.

Bij Eindhoven slingert René weer terug richting Utrecht, nu via de A50. Even een leuke dienst gehad met wat scherpe controles, preekjes en wat intimidatie want soms moet je wel streng zijn. Alleen is hij in zijn element, maar met een collega in een Audi is het natuurlijk ook dulle pret, helemaal bij een flitsende achtervolging. Helaas gebeuren die te weinig, maar René maakt genoeg mee in zijn hoofd, grootspraak (?), neuh, wel veel verhalen.

De politie relativeert alles weg

In zijn decennia lange carrière bij de politie, eerst de verkeerspolitie en later bij de dienst infrastructuur van de landelijke eenheid, werd hij De Clown van de regio Zuidoost. De regio strekt zich volgens regiomanager Berry M. uit van Hilversum tot Maastricht (René heeft het over Abcoude tot Maastricht) met drie hubs in Utrecht, Eindhoven en Maasbracht. René S. wordt weggezet als clown door zijn superieuren. Ze spreken over “clownesk gedrag” of over “een echte clown.”

Om het even te visualiseren. Je rijdt nietsvermoedend op de A2, komt net terug van vakantie in de Ardennen. Naast je doemt plots zo’n dikke motor op, een beetje een motor met overgewicht. Deze heeft de politie kleuren, maar op de motor zit geen normale politieagent, maar een clown, denk daarbij aan de Joker uit The Dark Knight, ja Heath Ledger die zijn hoofd uit een Amerikaanse politieauto steekt, maar nu op de motor zit.

Het witte gezicht, de roodgekleurde mond, en de gierende lach, meer clownesk kan het niet worden. En door die clown wordt je naar de parkeerplaats gedirigeerd om te worden geïntimideerd. Is dat de aanpak van de misdaad die de landelijke eenheid voor ogen heeft?

René S. is echter niet alleen de clown op straat, maar ook "de clown die zijn foutjes verdoezeld." Verdoezelde hij die echter? Berry M. beschrijft René als een man van grootse verhalen. De hogere chef, Sjoerd Top, wil geen verantwoording afgeven, zijn plaatsvervanger Guus V., zegt dat hij hem helemaal niet kende. Een dossier heeft Guus V. helemaal niet ingezien en gaat het ook nooit bekijken. Hij is de man van de spreadsheets. Berry M., de van locatie naar locatie rennende chef, heeft echter ook stoere verhalen maar dan over dienders die hij terecht heeft gewezen. Is het echt of nep? En wie is de clown, of zijn het allemaal clowns?

Berry M. vult aan dat "alle medewerkers bij de dienst niet perfect zijn", dat durft hij zelfs hard te stellen. René heeft dus ongetwijfeld ook fouten gemaakt, voegt hij toe. Klinkt als een hele normale organisatie, de politie, waar gehakt wordt vallen spaanders. Het honkbalknuppel verhaal van René, wat is dat dan voor verhaal? Echt? Grootse? Een foutje? Het verhaal komt van Berry M. de regiomanager. Als een personeelslid dat aan zijn meerdere vertelt, is dan je reactie: "Relativeer het?" Dat is namelijk de reactie van de hogere politiechef van René. Wie moet echter wat relativeren en wat is eigenlijk het verhaal?

Er lijkt geen interesse te zijn in het verhaal, want een normale reactie zou zijn. Waar gebeurde het? Wie was erbij? Wat voor gegevens zijn beschikbaar? Niet de reactie; relativeer het? Zoals de Pool die in elkaar wordt geslagen met een gebroken arm aan toe, daarvan zeg je niet, ach relativeer het? Foutje, beetje clownesk verdoezeld. René doet dat niet, die heeft grootse verhalen. Zijn chefs lijken het allemaal ook te verdoezelen. Grootse verhalen? Zijn het grappen? Is het onderbroekenlol?

René wilde graag de grappenmaker van het korps zijn. Zijn grappen over geweld, racisme, maar ook seksisme om te lachen of reden tot onderzoek als het om politiefunctionarissen gaat? Onderzoek ook naar app groepen van alle matties misschien?

Berry M. voegt nog iets toe aan de grootspraak. Als het erop aankwam dan krabbelde René terug. Betekent dat er wel is doorgevraagd naar de gewelddadige, racistische fantasieën? Natuurlijk niet, want René zei dan, nee zo ging het niet? Of hoe moeten dat soort gesprekken binnen de politie worden geëvalueerd? Rob O. K. familierechercheur bij de Rijksrecherche voegt daar later in de wandelgangen van gesprekken nog aan toe dat het allemaal “domme dienders” zijn. Dat is me nogal een kwalificatie? Een diender die dat over zijn ex-collega’s zegt en nu bij de Rijksrecherche werkt. Het levert niet veel duidelijkheid op.

Iedereen wist van de problemen van Spans

Een ding is echter wel duidelijk, een groot deel van de Dienst Infrastructuur kende René als een clown, een Joker met grote verhalen, die populair was omdat hij grote verhalen had, liefst met wat geweld, racisme, seksisme dat maakt het nog leuker. En ze wisten ook dat het thuis niet snor zat. Althans. De man van de grote verhalen gaf daarvoor zijn vrouw Willeke de schuld, zoveel man was hij wel. Die vrouw was labiel, zo schetste hij haar, een labiele vrouw die steeds zichzelf van het leven wilde nemen. Zelfmoordneigingen als dagelijkse kost, dat hij nog naar behoren functioneerde zoals Berry M. dat zei was eigenlijk opmerkelijk want hoe was dat eigenlijk mogelijk gezien zijn situatie thuis en de grootspraak?

Willeke was natuurlijk de schuldige in de ogen van René, zijn collega’s en chefs, maar was dat ook zo? De kinderwens was van hun beiden, waarom probeerden ze dan ook van alles om kinderen te krijgen en lukte het niet? Dat leverde bij hem toch ook stress op? Of was dat alleen Willeke’s schuld, terwijl de Joker graag de clown wilde uithangen. Na operaties, hormooninjecties, ivf waren ze zelfs het adoptietraject ingegaan.

Dat zou een hele investering zijn ook voor René. Dat de politie die onvervulde kinderwens als iets van Willeke beschouwde en haar vermeende labiliteit daaraan koppelde zegt eigenlijk genoeg over het denken van de politieorganisatie.

Hij functioneerde naar behoren zeiden ze, signalen heeft de politie niet ontvangen is het enige dat overblijft. Een macho organisatie die de Joker van het korps nog een laatste eer bewijst door niet aan zelfreflectie te doen. Xandra T., de officier van justitie van de Rijksrecherche die het onderzoek naar de moord op Willeke leidde, is meteen aangebrand. Zo is de politie helemaal niet, zegt ze bits. Pardon ... Hoe kan de onderzoeksleider dat nu zeggen als ze even daarvoor nog gezegd heeft dat ze geen onderzoek gedaan heeft. Chapeau, zoveel zelfinzicht heeft de overheid dus. Is er dus meer aan de hand?

Daar lijkt het wel op, want er is dus een politiefunctionaris die grote verhalen vertelt waarin gewelds fantasieën, racisme en andere onbetamelijke zaken voorkomen en die verhalen bereiken niet alleen zijn directe collega's maar ook de chefs hogerop. Zie hier de sfeer bij de landelijke eenheid in diverse rapporten. Die functionaris heeft thuis nog eens een volatiele situatie met een volgens hem onvervulde kinderwens en een labiele vrouw die zelfmoordneigingen heeft. Deze man zou een topgozer zijn, maar waarom wendde hij zich een jaar voor de moord dan tot bedrijfsmaatschappelijk werk van de landelijke eenheid?

Iedereen wist van de problemen, zelfs het bedrijfsmaatschappelijk werk, waardoor de situatie thuis formeel zelfs als probleem is erkend door de overheid. Berry M. zegt daarover dat René dat allemaal wegschreef naar Willeke. Dat zou kunnen, hij gaf haar van alles de schuld, maar de maatschappelijk werkers zijn toch professionals of gaan die mee in het verhaal dat er niets aan de hand is met René? Juichen zij ook om de verhalen van de topgozer.

En was de aanleiding van die gesprekken met het bedrijfsmaatschappelijk werk misschien ook nog eens gelegen in het

einde van de 'hair salon' van Willeke? Dat begon ook op te spelen begin 2019. Of speelde het al eerder. Wat bedoelde hij met een app uit december 2017: "😁😁😁 fuck we kunnen gedachten lezen ben al twee weken bezig om te mogen werken morgen maar lukt gvd niet."

Met zijn broek op de knieën

Heeft de politie in de gehele carrière van De Clown niet doorgehad dat deze man eigenlijk een gevaar was voor de samenleving? Guus V. de plaatsvervangend chef van de Dienst Infra zegt dat met zoveel woorden. Het lijkt erop dat de organisatie geen enkel zicht op hem had. Als bij het spelletje landjepik kreeg hij een gebied toegewezen en kon hij de misdaad naar eigen inzicht bestrijden. Of dat nu zijn eigen misdaad was of van iemand anders leek niet uit te maken. Van enig assessment is geen sprake. En toch bezocht hij het bedrijfsmaatschappelijk werk, ook volgens Berry M. De organisatie wist dus dat er iets aan de hand was met de topgozer.

Dat de kapsalon sloot, was volgens René natuurlijk ook de schuld van Willeke, maar dat beargumenteren was niet eenvoudig. René maakte haar, haar personeel en haar klanten het leven zuur. Een business opbouwen is dan niet eenvoudig. Maar elke keer je vrouw afschilderen als iemand die op de rand van een klif staat is niet echt vol te houden. Normale collega's vragen zich bij het zoveelste verhaal over een labiele echtgenote toch af of het wel waar is, waarom een topgozer die dat keer op keer verhaalt bij zijn vrouw blijft of die persoon kan functioneren als er die spanning in zijn leven rond woekert. Helemaal als diezelfde persoon het verhaal vertelt dat hij met zijn broek op de knieën naar huis gesjeesd wordt door diezelfde collega's om zijn vrouw te redden.

Dat is namelijk ook een van de grote verhalen van René al zijn er verschillende versies van het gebeuren in december 2019.

In de ene versie hebben collega's hem met spoed naar huis gebracht (met sirene?). In de andere versie belt hij zijn schoonbroer Henk om

naar Willeke te racen. Hij is in Ede zegt hij en kan niet supersnel weg. Henk scheurt naar Everdingen en vindt zijn zus op de bank. Ze zit koffie te drinken met een buurvrouw. De telefoon nam ze al lange tijd niet op als René belde, ze was zijn praatjes zat en was ook nog haar winkel kwijt. En hij, de topgozer, kwam uit Ede, van zijn geliefde, ook een politieagent die zich later op zijn doodskist werpt, "ze hadden het zo goed kunnen hebben samen."

De story van Henk eindigt daar. René moet het echter nog verder aandikken. Een verhaal dat zelfs door Spans teamchef James wordt bevestigd. Willeke zou stapel gek zijn want diezelfde avond moesten zijn collega's zijn dienstwapen bij hem ophalen, je wist namelijk maar nooit. Bij wie zit er nu een steekje los? En deze man met deze praatjes is politieagent en moet de misdaad bestrijden? Met zijn wapen lag hij te rollebollen in de baas zijn tijd met een andere agent en het was niet de eerste keer dat hij een buitenechtelijke relatie had. Net voor het huwelijk had hij ook nog even een affaire met de buurvrouw, dat was natuurlijk om de buurt te verkennen.

En later voor zijn Edese scharrel nog een relatie met een andere politiefunctionaris waarvan hij geen afscheid kon nemen en daarom de gevulde condooms in het dashboardkastje bewaarde. Willeke had hij op de mouw gespeld dat hij die condooms van een collega in bewaring hield om die te beschermen. Zeker het waren condooms van een collega, waar hij mee scharrelde. En niemand had dat door? Zijn collega's wisten nergens van? Wie gelooft dat? Een man van grootse verhalen die niet opschept over zijn nieuwe veroveringen? Een man die de grappenmaker is van het korps die condooms vergeet weg te gooien. Dat zou een topgozer zijn, naar behoren functioneren? Schier onmogelijk, tenzij niemand meekeek, niemand interesse toonde, niemand oplette, iedereen wegkeek.

Met een volle emmer rondlopen

In het kader van die decennialange context zegt zijn directe chef James: "Voor mijn gevoel heeft René al lange tijd met een volle

emmer rondgelopen.” Zegt die chef dat naar aanleiding van een anderhalf durend ‘warrig’ gesprek met René voor hij zich door zijn hoofd schiet? Die laatste versie komt de politie natuurlijk goed uit. Het zou de conclusie zijn van het gesprek, maar waarom zegt James dan “voor mijn gevoel” en “al lange tijd”. De zin is duidelijk van een chef die signalen heeft gemist, dat kan gebeuren, is heel menselijk. Hij heeft die signalen niet gezien, niet herkend, niet geregistreerd, maar ze waren er wel. De emmer was vol. De chef realiseert zich dat op dat moment.

Bij Willeke was die echter al kort na het huwelijk vol, zeg ruim tien jaar voor haar moord. En zij zocht troost bij anderen soms mannelijke vrienden. Ze had daar geen relaties mee, althans daar is geen bewijs voor gevonden, ook niet door René die zijn vrouw constant schaduwde. Een van hen ontkent het desgevraagd, dat is de persoon die René met zijn maatjes van de politie heeft afgerost, waarom zou hij liegen. Een agent of beter gezegd een politiekorps dat je bedreigt dan vergaat het liegen je wel. En die volle emmer van de chef van René past precies bij alle details van het verhaal van de topgozer.

Een week voor de moord spreekt James hem namelijk. René wil een bedrijfspsycholoog spreken. Het is hem allemaal te veel, thuis en op het werk. James maakt een afspraak over vier weken, maar die volle emmer zit de chef blijkbaar dwars. Hij vraagt of de afspraak voor René vervroegd kan worden en dat lukt. De afspraak is over twee weken. Een week na het incident zoals de politie de moord eufemistisch blijft noemen. Waarom de plotselinge haast? Dat is namelijk een opmerkelijk detail in de carrière van René.

Promotie met een psychologen randje

Hij was namelijk zoals de regiochef Berry M. zegt twee maanden eerder in december 2019 bevordert. Die bevordering moet niet gezien worden als een echte promotie sust de regiomanager, meer een uitbreiding van zijn takenpakket. Op zich opmerkelijk want dat zal niet per app, sms, mail of telefoon zijn gegaan. De chef of misschien

meerdere chefs hebben in een gesprek René zijn OPCO-batch opgeplakt, een beetje ceremonie, een kleine pluim. René schrijft in een app dat hij is gevraagd Operationeel Coördinator te worden: "Maw wordt een team chef van Abcoude tot aan Maastricht van verkeer water luchtvaart en spoorwegpolitie. Wil zeggen elke dag ochtend of avond of nacht de aansturing van ongeveer tussen de 50 en 110 mannen en vrouwen tijdens hun dienst."

René schrijft dat hij "na 3 minuten" besloten heeft om de functie aan te nemen. Hij heeft het zelfs over een carrière als inspecteur van politie en hulpofficier van justitie. Berry M. zegt later dat René geen chef was en ook geen grote aantallen mensen onder zich had, hooguit 10 of iets meer, max 20. Geen 50 tot 110 of zelfs 300 of 350 zoals René bij anderen opschept. Hij is al bijna Korpschef zo lijkt het als je zijn grote verhalen volgt. Toch is het wel een beetje promotie, Berry M. spreekt zelfs over operationeel commandant wat natuurlijk al beter klinkt dan coördinatortje. René krijgt er wat taken bij. Die zijn hem natuurlijk uitgelegd, maar waarom heeft hij dan in januari 2020 al een MD-gesprek (Management Development) en zegt hij in februari 2020 dat het hem al te veel is niet alleen thuis, maar ook het werk, mede door zijn nieuwe functie waarschijnlijk.

Dat Management Development gesprek, zelfs MD-traject, wordt door de onderzoeksleider Xandra T. tussen neus en lippen door gezegd, is wel opvallend. Zo'n gesprek voer je meestal voordat je iemand extra taken geeft die wat management skills behoeven, niet nadat je hem hebt bevorderd. Je wilt toch als politie weten of hij up is voor de job en niet na de bevordering realiseren dat hij er niets van bakt. Die bevordering tot OPCO komt helemaal in een vreemd daglicht als naast het MD-gesprek René blijkbaar twee maanden later zijn chef vraagt om een gesprek met een psycholoog omdat het werk en de extra taken hem na twee maanden al teveel zijn. Of was die OPCO promotie een verkapte manier van de leiding om clown Spans wat meer op afstand te plaatsen van bevolking?

Het mysterie van die psychologen afspraak een week na de moord komt niet alleen doordat deze plots over werk en privé ging twee maanden na een minor promotie. René heeft dus een jaar voor de moord of misschien langer met bedrijfsmaatschappelijk werker Ashwin gesproken. Deze gesprekken kwamen tot stand omdat de leiding hem doorstuurde. Hoeveel gesprekken wil de politie niet vertellen, ook niet wat precies daarin is besproken en daaruit is voortgekomen. Willeke krijgt overal de schuld van, dat is het politie narratief. De psycholoog zou pas in de picture zijn gekomen een week voor de moord. René zou bij zijn chef daarom hebben gevraagd.

Over welke psycholoog heeft Xandra T., de onderzoeksleider naar de moord op Willeke, het dan als zij zegt dat "René met een psycholoog sprak." Zij suggereert dat de teamchef James dat gezegd zou hebben in zijn gesprek met de meldkamer. Bedoelt zij de psycholoog in de toekomstige zin of gaat het over een psycholoog die René al sprak? Want waarom zegt de onderzoeksleider die stelt dat ze in het geheel niet gekeken heeft naar het psychisch welzijn van de topgozer van politie, dat zij niet weet "wat hij al dan niet met een psycholoog, Willeke of wat dan ook heeft besproken." Willeke is begrijpelijk, "wat dan ook" is nogal vreemd om te zeggen, maar een psycholoog, betekent dus dat de politie weet had van gesprekken bij een psycholoog. En wie was dat dan?

Want Willeke bezocht een psycholoog in Lexmond. Zij voerde gesprek sinds een jaar of twee/drie voor haar moord vermoord gesprekken met een therapeut. Blijkbaar ging René op een gegeven moment regelmatig mee. De therapeut is gevraagd of zij de politie heeft verwittigd van de gesprekken met René, zij laat dat in het midden. Ook is haar gevraagd of hij in staat was tot moord op zijn vrouw. Ook die vraag wil zij niet beantwoorden. Tot slot is haar gevraagd of zij niets had gemerkt aan Willeke en/of René. Op dit vraag lijkt zij bevestigend te willen antwoorden, maar zegt dat eerst haar leidinggevende moet vragen of ze daarover iets mag zeggen.

Is dit de psycholoog waar Xandra T. het over heeft? Hoe weet zij dan iets van die gesprekken of was er toch nog een andere psycholoog waar René mee sprak? Misschien de psycholoog waar René in een mail van januari 2020 over spreekt? Een mail die hij op aandringen van Willeke, de vermeende labiele echtgenote volgens René en de politie, heeft geschreven. Aan wie hij de mail stuurt is niet duidelijk. Hij schrijft wel dat hij een psycholoog zoekt, sinds wanneer is onduidelijk, sinds een jaar? Of langer? In 2017 toen hij "😏😏😏 fuck we kunnen gedachten lezen ben al twee weken bezig om te mogen werken morgen maar lukt gvd niet," appte? De politie, justitie en de Rijksrecherche houden zijn persoonsdossier angstvallig gesloten, bang om de doos van Pandora te openen. En dat is vreemd, omdat de leidinggevenden en de onderzoekers het steeds over Leermomenten, met hoofdletter, hebben.

Rode alarmseinen

Het blijft daarom bewonderingswaardig dat de politie blijft zeggen, dat ze geen signalen hebben gekregen, niets hebben geweten. Hoe diep kun je je hoofd in het zand steken? Berry M., de man van de lange afstanden, is heel resoluut. "We proberen het onderste uit de kan te halen," zegt hij als het gaat over de vraag of er is doorgevraagd over de problemen thuis of op het werk. "Het onderste uit de kan" klinkt nogal overdreven, gewoon vragen hoe het met iemand gaat en signalen die er duidelijk waren serieus nemen lijkt eigenlijk al voldoende maar goed, politie en justitie houden van superlatieven.

Ook Xandra T. zegt dat "de problemen tussen René en Willeke niet zodanig waren dat alle alarmseinen op rood stonden." Waarom gaat het trouwens steeds weer over Willeke. Politie, justitie, Rijksrecherche kenden haar helemaal niet, hadden haar nooit gezien, hadden geen interesse in haar, zelfs postuum niet.

En wat bedoelt Officier Xandra T. in relatie tot de “rode alarmseinen” met: “Het wapen afnemen van een agent is lastig.” Is daar dan wel sprake van geweest bij René? En gebeurt dat pas als het signaal al bloedrood is? “Alle alarmseinen” en “rood” klinkt in dat licht ook overdreven en tevens ook dat het al te laat is, je hoopt toch dat de politie eerder zicht heeft op problemen bij haar eigen personeel.

Maar nee in het geval van René liep een verwarde gewelddadige en racistische agent al jaren rond bij de landelijke eenheid en schoot hij zijn vrouw Willeke dood met maar liefst acht patronen waarvan er zelfs een van dichtbij Willeke schampte, blinde woede, maar vooral super laf want hij durfde haar niet aan te kijken bij deze laffe daad, hij schoot haar van achteren in haar hoofd en rug, een echte topgozer, een echte man, een echte politieman.

Disclaimer: Mocht u vinden dat u op een of andere reden herkenbaar bent of uw naam niet terecht is opgenomen in de stukken, kunt u contact opnemen met Buro Jansen & Janssen. Wij zullen uw vraag dan serieus onderzoeken.

Verantwoording: Dit onderzoek is gebaseerd op informatie die is verkregen van allerlei bronnen, onder andere de nabestaanden van Willeke. Er is gekozen om een chronologische reconstructie om met behulp van de informatie van de bronnen een tijdlijn te reconstrueren. Mocht u aanvullende informatie hebben, kunt u contact opnemen met Buro Jansen & Janssen.

- [Je hoeft geen Batman te zijn om de Joker te spotten \(samenvatting\)](#)
- [Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie \(samenvatting\)](#)
- [Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie](#)
- [De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie](#)
- [Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda](#)
- [De gevallen engel](#)
- [Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2](#)

Terug naar inhoudsopgave

De Familie Weeda en de muur van onwil van politie, justitie en de Rijksrecherche (samenvatting)

Een kind, zus, vriendin kwijtraken laat een litteken na dat nooit weggaat. De pijn blijft. Die pijn is ondragelijker als je een dierbare verliest door moord. Helemaal als die moord in slow-motion plaatsvindt. Het laatste dodelijke schot is dan de eindhalte van een verhaal dat al jaren lijkt te zijn voorspeld, maar toch altijd weer verrast en onverwacht komt.

De moord op Willeke Weeda door een topgozer van de politie is zo'n einde dat zich nooit meer laat genezen. Het enige dat verlichting kan geven is duidelijkheid over de signalen die er voor de moord waren. Misschien was de moord niet te voorkomen geweest, maar hebben mensen in de omgeving van de moordenaar iets opgemerkt dat die fatale daad enigszins kan verklaren.

Dat is wat de nabestaanden van Willeke Weeda steeds hebben gevraagd aan de politie. Zij wilden en willen met naaste collega's en leidinggevenden van de politie spreken om te horen of zij echt niets hebben opgemerkt aan de doorgedraaide clown in politie-uniform. Is hen niets opgevallen in de jaren, maanden, weken, dagen voordat politieagent Spans zijn vrouw Willeke acht keer van achteren in hoofd en rug doodschoot?

Het klinkt als een simpele vraag, en dat is het ook. Elk weldenkend mens kan zich voorstellen hoe zo'n misschien pijnlijk gesprek verloopt. Misschien levert het geen duidelijkheid op, maar ervaringen delen hoe de moordenaar was in de dagelijkse beslommeringen kan licht werpen op de weg naar de moord. Het geeft misschien geen closure, maar wel inzicht voor de nabestaanden die blijven zitten met de vraag, waren wij de enige die zagen dat deze man volstrekt niet spoorde?

De politie, justitie, Rijksrecherche willen echter niets. Voor hen is het incident al na vier uur een gesloten boek. De moordenaar blijft een topgozer van politie, zelfs geen moordenaar en wordt geëerd met een begrafenis in uniform. Het onderzoek wordt afgeraffeld, de psychische gesteldheid van de agent is geen issue en het korps gaat over tot de orde van de dag.

Vijf jaar lang proberen de nabestaanden de overheid te bewegen om een dergelijk gesprek te voeren, maar drie gespreken met de landelijke eenheid, het openbaar ministerie en de Rijksrecherche en uiteindelijk met een vertegenwoordiger van de het politiedienstencentrum leveren niets op. De familie van Willeke moet zelf vragen om die gesprekken door zich te blijven roeren en te blijven wroeten in de politielagen. De overheid zelf zet geen stap. Zelfs om de foto's van het plaats delict te zien en het laatste gesprek van de moordenaar te horen moet de familie zelf stappen zetten.

De onwil van de opsporingsdiensten laat zich samenvatten in de reactie op een brief van de nabestaanden aan de collega's van de moordenaar. De brief met enkele ervaringen van de familie met de politieagent Spans en een verzoek tot een gesprek wordt gewoon in de prullenbak gegooid. De overheid heeft zelfs niet de beleefdheid om uitgebreid live te antwoorden.

Ze gebruiken een koerier in de vorm van een familierechercheur van de Rijksrecherche om te zeggen dat ze niets gaan doen met de brief omdat deze teveel "reuring" zou veroorzaken. De politie zou getraumatiseerd zijn omdat hun topgozer een moordenaar is. Politie, justitie en de Rijksrecherche tonen geen enkele interesse in het slachtoffer Willeke. Zij kenden haar helemaal niet, hadden haar nooit gezien, hadden geen interesse in haar, zelfs postuum niet. Zie hier de zelfreflectie van een overheid die een moordenaar eert en het slachtoffer wegwuift.

Disclaimer: Mocht u vinden dat u op een of andere reden herkenbaar bent of uw naam niet terecht is opgenomen in de stukken, kunt u contact opnemen met Buro Jansen & Janssen. Wij zullen uw vraag dan serieus onderzoeken.

- [De Familie Weeda en de muur van onwil van politie, justitie en de Rijksrecherche](#)
- [Je hoeft geen Batman te zijn om de Joker te spotten \(samenvatting\)](#)
- [Je hoeft geen Batman te zijn om de Joker te spotten](#)
- [Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie \(samenvatting\)](#)
- [Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie](#)
- [De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie](#)
- [Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda](#)
- [De gevallen engel](#)
- [Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2](#)

Terug naar inhoudsopgave

De Familie Weeda en de muur van onwil van politie, justitie en de Rijksrecherche

Als Henk een app krijgt van een vriend over een schietincident in de Prins Bernhardstraat in Everdingen van RTV Utrecht met de vraag of het over zijn zusje gaat, staat plots de wereld stil. Is iets dat hij al tijden had verwacht nu dan echt gebeurd? Hij belt zijn vrouw die ook op haar werk zit om haar te waarschuwen en te vragen of zij informatie kan inwinnen of het om Willeke gaat. Zelf waarschuwt hij zijn kinderen, zus en ouders.

Woensdagavond had hij zijn zusje nog op het hart gedrukt weg te gaan bij die man, die doorgedraaide politieagent. Nu bereidde hij zich voor op het ergste. Zijn familie moest in veiligheid worden gebracht. Hoewel zijn vertrouwen in de politie beneden nul was, stuurde hij ze wel naar een kennis van de familie die in de buurt woonde. Dat adres kende René niet.

Anderhalve dag Willeke kwijt

Zelf bleef hij op zijn plek in afwachting van moordenaar Spans, want in het mediabericht was er sprake van een slachtoffer en Henk was ervan overtuigd dat Spans de rest van de familie Weeda te grazen wilde nemen. Zijn vrouw die de politie belde werd niet veel wijzer van de 'centralist' bij 0800-8844, terwijl tegelijkertijd de meldkamer in gesprek was met moordenaar Spans.

Zij werd afgescheept. "Mevrouwtje er is niets op dat adres. Er zal niets aan de hand zijn, u maakt zich om niets zorgen. App haar maar

gewoon dan zult u zien dat ze gewoon boven water komt, er zal niets aan de hand zijn, nog een goedendag,” vertelde de politie haar. De paniek in haar stem toen zij de politie belde is nog steeds hoorbaar jaren later. Ook het ernstige vermoeden dat zij had dat er iets met haar schoonzusje was gebeurd.

De politie belde nooit meer terug. Mariska belde vervolgens nog het Universitair Medisch Centrum Utrecht. “Is er misschien een slachtoffer van een schietincident binnengebracht?” “Ze heet Willeke Weeda.” De receptioniste vraagt haar aan de lijn te blijven. Ze is even weg en als zij terug is verwijst ze haar terug naar de politie.

De onzekerheid voor de familie Weeda duurt ruim drie uur, terwijl de familie Spans, de familie van de moordenaar al eerder waren ingelicht. Het zet de toon. Rond vier uur komt er politie aan de deur bij de ouders van Willeke. Wat iedereen in de familie voorvoelde was gebeurd. Willeke was vermoord. De politie spreekt over een incident met twee dodelijke slachtoffers, spreekt niet over de moordenaar Spans, een politiefunctionaris werkzaam voor de Dienst Infra van de landelijke eenheid van de Nationale Politie. Het zit in de details.

“Het is dan plots stil in je hoofd,” zegt Henk later. Alles vindt plaats in een soort waas. Het enige dat de familie nog wil weten is waar Willeke is. De familierechercheurs van de Rijksrecherche die ondertussen bij het huis van de zus van Henk zijn gearriveerd willen daarover niets zeggen. Ze komen nog net niet met getrokken wapen het huis binnen, maar veel beschaving zit niet in hun entree.

Rob O. K., de rechercheur uit Drenthe die aan de familie Weeda is toegewezen, komt bij zijn eerste bezoek binnen met zijn dienstwapen aan zijn koppelriem en notebook alsof hij nog even proces-verbaal wil opmaken van de moord van Willeke. Hoewel Willeke nog tot laat die avond in haar eigen huis ligt, wil de Rijksrecherche daarover niets kwijt, strikt geheim.

De volgende dag duurt die onzekerheid voort. De familie heeft de indruk dat het lichaam van hun dierbare door Nederland wordt gesleept om de crime van de moordende agent te verdoezelen. Pas ’s

avonds laat, ruim 24 uur later, op de vrijdag na de moord, krijgt Henk te horen waar Willeke ligt en waar ze waarschijnlijk de hele tijd heeft gelegen, in het Meander Medisch Centrum in Amersfoort.

Het is de plek waar de familie haar moet identificeren. Voordat ze de ruimte ingaan krijgen ze nog even tussen neus en lippen te horen dat ze er niet goed uitziet. "Nog een prettig weekend," zal Rob O. K. vervolgens hebben gezegd, terwijl hij vertrok. En daar zie je dan je zusje, doodgeschoten met maar liefst acht kogels. "Geen fraai gezicht", zegt Henk later. Dat beeld van Willeke is voor zijn hele leven in zijn geheugen gegrift. Het laatste beeld van zijn kleine zusje.

Later die vrijdagavond wil de begrafenisondernemer het lichaam van Willeke ophalen, maar besluit dat zaterdagochtend te doen. Al leek iedereen op die fatale donderdag te hebben gewacht is de shock er niet minder om, helemaal omdat het zo gruwelijk is. De boosheid over de politie bouwt zich vervolgens de dagen, weken, maanden, jaren na de moord verder op. Familierechercheur Rob O. K. heeft veel praatjes, maar levert niets. Er komt geen enkele informatie uit hem, op geen enkele vraag heeft hij antwoord.

De begrafenis 6 maart 2020

De enige die serieus werk maakt van het leed van de Weeda's is Mariëtte van E. van Slachtofferhulp. Zij heeft een luisterend oor, probeert zaken uit te zoeken en over te brengen. De familie wil niets te maken hebben met politie, logisch. Geen agenten in uniform zeker niet op de begrafenis, daar is de overheid in hun pakken niet welkom. De leiding van de Landelijke eenheid en van de dienst waar de moordenaar werkte laat uit zichzelf vervolgens nooit meer iets van zich horen.

Geen telefoontje om hun medeleven met de nabestaanden van het slachtoffer te uiten.

Geen brief of een kaartje van de korpsleiding, geen krans voor de begrafenis. Niets, nul, niente, alleen stilte en alleen de bravoure van

Rob O. K. Wat een visitekaartje van de Nederlandse opsporingsdiensten.

Of de politie aanwezig was op de begrafenis van het slachtoffer is niet met honderd procent zekerheid te zeggen, maar naar alle waarschijnlijk niet. Later is dit de familie ook niet gezegd. Daar waar het hele korps zelfs in uniform de laatste eer aan een moordenaar heeft bewezen, ontbrak enige beschaving om het slachtoffer te eren. Zie hier een week van de moord tot en met de begrafenis de zelfreflectie van het opsporingsapparaat.

De moordenaar is een topgozer

Hoewel het niet mogelijk lijkt om nog onbeschaafder te handelen dan in die zeven dagen, is wat volgt nog stuitender. Na de begrafenis op donderdag 6 maart 2020, verdwijnt de Rijksrecherche rechercheur Rob O. K. snel uit beeld. Wat overblijft is een politiekorps dat op social media de loftrompet blaast over topgozer Spans. Die berichten zijn olie op het vuur voor de Weeda's. Die moordenaar was zelfs zo'n toffe gast dat op zijn begrafenis een collega zichzelf op de kist stort. "Ze hadden het toch zo goed samen ..." "Alle matties (collega politieagenten) hebben een trauma."

Dat samen goed hebben lijkt exemplarisch voor de onbeschofte manier waarop het korps met het slachtoffer van een gruwelijke moord omgaat. Commentaren op social media berichten worden door sommigen nog wel beantwoord, met o ja er is ook een slachtoffer alsof die er niet echt toe doet en de familie Spans wordt ingezet om het laatste beetje kritiek van de Weeda's de kop in te drukken. "Wij rouwen ook," zeggen de familie en collega's van de moordenaar.

Dat hebben de nabestaanden van Willeke echter nooit ontkent. Natuurlijk is het erg om een zoon, broer of collega te moeten verliezen, maar hij is wel een moordenaar en dat verlies is niet te vergelijken met het verlies van een zus of dochter door een laffe daad. Bijna vijf jaar later lijkt de zus van de moordenaar het verdriet van de Weeda's wel te begrijpen.

Die erkenning door de overheid zal er echter nooit komen, want hoewel er wat gesprekken met het opsporingsapparaat komen, komt er geen mea culpa.

De landelijke eenheid, Driebergen 11 mei 2020

Maar liefst 74 dagen na de moord is de politie bereid tot een gesprek met de familie van de nabestaanden. Niet van harte. Mariëtte van E. Slachtofferhulp heeft steeds de wens van de familie overgebracht. Zij wilden graag met collega's en de chefs van moordenaar Spans praten. De moord was misschien niet te voorkomen, maar tekenen dat er bij Spans een flinke steek los zat waren legio zegt de familie. Zij willen graag horen of politiefunctionarissen dat beeld ook herkenden.

De politie wrong zich echter in allerlei bochten om het gesprek af te houden. Moeilijk, moeilijk, moeilijk. Corona, AVG (Algemene Verordening Gegevensbescherming), wat valt er nog te zeggen over een incident van maanden geleden. Alles is toch al afgesloten. Geen dader (oeps), geen strafrechtelijk onderzoek, een onderzoek naar vier uur op 27 februari 2020, wat maatschappelijk belang (welk?) en klaar is Kees.

Hoewel de Weeda's in het drie uur durende gesprek nog onderling wat grapjes maken, is bij sommige van die grollen de ondertoon allerm minst lollig. "He Rob, hoe smaakt de koffie hier, zeker lekker", is een kleine sneer naar de Rijksrechercheur uit Drenthe. Het verdriet, de onmacht en de woede liggen echter dicht aan het oppervlakte en komen regelmatig op.

Eigenlijk is vanaf het begin het gesprek een mislukking. Vragen dienden van tevoren schriftelijk te worden ingediend. Bepaalde vragen konden niet worden gesteld. De twee leidinggevenden van de Dienst Infra van de landelijke eenheid van de Nationale Politie leken een mediatraining te hebben gehad om zoveel mogelijk op de vlakte te blijven.

De Weeda's hebben het gevoel dat ze in een toneelstuk zijn beland.

Moord

Slechts van een moment hebben de nabestaanden het gevoel dat de overheid iets van begrip toonde. Berry M., de regionale chef van de Dienst Infra regio Zuidoost, noemde Spans een moordenaar, maar helaas hanteerde hij geen punt achter dat statement. Wat volgde is een warrig verhaal over geen signalen hebben gezien, een agent die naar behoren functioneerde, collega's die getraumatiseerd waren van hun verlies van de topmoordenaar en slechts een agent die is aangesproken over het feit dat het niet handig is om zoveel loftuitingen uit te strooien over een moordende clown.

Een moment in een drie uur durend gesprek, een opmerking die pas ruim een uur na het begin van het gesprek plaatsvindt. Het tekent de muur die de opsporingsdiensten optrekken, want vanaf het prille begin van de conversatie is het een grote teleurstelling. Afwezig is het hoofd van de Dienst Infra, Sjoerd Top, terwijl die wel op de lijst genodigden stond. Mariëtte vraagt ernaar, maar Guus V. wuift het weg, druk, druk, druk.

De nieuwe korpschef van Oost-Brabant heeft zelfs geen seconde tijd om de familie van het slachtoffer van een moordende werknemer te condoleren. Hij is druk met zijn carrière. Guus V. eigenlijk ook want die zal uiteindelijk Sjoerd Top gaan vervangen. Hij zegt aan het begin van het gesprek dat hij niets gelezen heeft. Het dossier, slechts een ordnermap ligt voor hem en zal tijdens het gesprek niet opengaan. Weet hij überhaupt wel wie René Spans is?

In het hele gesprek blijft Guus V. grossieren in algemeenheden en meldingen die zou moeten zijn gedaan aan MMA (Meld Misdaad Anoniem). Berry M., de regionale chef van moordenaar Spans, zegt voor het gesprek nog een of meer collega's van René en diens chef te hebben gesproken. Hij laat doorschemeren de moordenaar wel zo nu en dan tijdens zijn dienstjaren te hebben gezien, maar hoe vaak en hoe lang, het blijft allemaal heel vaag.

Het zou zomaar ook een keer kunnen zijn geweest dat Berry M. René sprak want hij zegt ook dat hij drie kantoren (Utrecht, Eindhoven en Maasbracht) onder zich heeft in het werkgebied van zijn eenheid van Hilversum tot Maastricht. Veel tijd lijkt er niet te zijn om zijn ondergeschikten te zien, laat staan spreken. Ook hij heeft het dossier niet ingezien. Het persoonsdossier van moordenaar is al helemaal niet bekeken, wat gezien de omstandigheden nog vreemder is.

Maanden later condoleren

Zie hier de context van een gesprek, dat vanaf het begin nergens naar toe ging. Guus V. condoleert de familie in het begin van het gesprek, maar krijgt meteen de lading van voren. Bijna drie maanden na de moord nabestaanden van het slachtoffer condoleren is redelijk gevoelloos. Hij verontschuldigt zich niet, maar stelt dat de politie zich terughoudend heeft opgesteld omdat de familie had aangegeven geen contact met de politie te willen.

Dat was echter niet het geval, Rob O. K. kwam toch ook langs, na de eerste keer zonder dienstwapen. De familie had gevraagd om de afwezigheid van agenten in uniform op de begrafenis van Willeke. Niet totale onverschilligheid. Die lijkt tijdens het gesprek nog dieper te zitten dan gedacht. Berry M. zegt dat allerlei collega's en de chef van René het heel moeilijk hebben. Ze zijn getraumatiseerd, zitten thuis, begrijpen het niet. De Weeda's tonen begrip, maar ook ongeloof. "En wij dan?"

Rijksrecherche en openbaar ministerie, Zwolle 23 juni 2020

Ruim een maand na het gesprek met de politie, bijna vier maanden (3 maanden en 27 dagen) na de moord, hebben de onderzoekers van de Rijksrecherche tijd om nabestaanden van het slachtoffer, Willeke, te spreken in Zwolle. Ook dat gaat niet van harte, het gesprek voelt als een moetje, alsof de kookwekker elk moment af kan gaan.

Aanwezig zijn Xandra T. de leidende officier van justitie, Suze S. operationeel specialist en Peter S. parketsecretaris en assistent van de officier.

In het gesprek in Driebergen, 43 dagen eerder, vertelde Guus V. dat de officier per se zelf het gesprek wilde voeren omdat zij alle ins en outs van het onderzoek kende. Om persoonlijke redenen kon zij echter niet eerder afspreken. Over welke ins het outs ze het heeft wordt niet duidelijk uit het gesprek in Zwolle. Veel voorbereidingen hebben de drie medewerkers van de Rijksrecherche en het openbaar ministerie niet gestoken in het gesprek. De officier van justitie Xandra T. leest aan de nabestaanden van Willeke de gegevens van de scan van de moordenaar Spans voor. Ze verontschuldigt zich slechts half, al die hoofden lijken op elkaar. Het is tenenkrommend.

Het is tekenend voor een gesprek dat vanaf het begin stroef en kribbig verloopt. De Rijksrecherche heeft misschien geen strafrechtelijk onderzoek gedaan, maar het maatschappelijk belang is gediend door het goede speurwerk van de drie. Welk speurwerk blijft duister, want er is volstrekt niet gespeurd. Heel gewichtig doet de officier over de vier uur waar onderzoek naar is gepleegd, maar de familie Weeda blijft zich afvragen wat collega's en chefs nu hebben waargenomen voor de moord.

Zelfreflectie?

Op het moment dat het woord zelfreflectie valt, reageert Xandra T, als door een horzel gestoken. De politie doet heel veel aan reflectie. Opnieuw blijft het echter in algemeenheden, net als over het super onderzoek van de Rijksrecherche. Tegen het eind van het gesprek verwijst de officier nog terug naar de politie. Als u iets wilt overbrengen dan moet u de politie benaderen, maar zelf daar een rol in spelen, ho maar, dat zit niet in het takenpakket blijkbaar.

Vier maanden na de moord, vertelt de zus van Willeke dat zij met haar kinderen haar huis is uit gevlucht uit angst voor een razende clown.

Ze kreeg een bericht dat er een schietincident was in Everdingen en dat de dader voortvluchtig was. Haar kinderen riep ze van zolder, snel, snel, snel schoenen aan, we moeten vluchten, we moeten hier weg. Hij had haar al eerder met de dood bedreigd, net als hij Willeke had bedreigd. Het is stil.

De overheidsdienaren gaan verder alsof er niets is gezegd. In Zwolle moesten de nabestaanden van de vermoorde Willeke opnieuw achter de familie van de moordenaar aansluiten. Die werd het eerst te woord gestaan natuurlijk, "one of ours," zal er gemompeld zijn. Het woord moord is door het Openbaar ministerie en de Rijksrecherche niet geuit. Technisch gezien is de moordenaar ook niet veroordeeld voor moord, dus blijft het een topgozer, maar enige zelfreflectie zou toch op zijn plaats zijn bij het landelijk parket of lopen daar alleen maar protocollen rond?

Brief aan de collega's van René Spans 20 september 2020

Na twee gesprekken met de opsporingsdiensten is er geen verlichting, geen zicht op enige closure gekomen en blijft de oneindige rouw pijn doen. Heeft zijn werkgever, de Nationale Politie, en hebben zijn collega's, de politiefunctionarissen van de Dienst Infra van de landelijke eenheid, dan helemaal niets gemerkt aan René Spans. Ook niet in de laatste maanden? Die vraag blijft door etteren in de hoofden van de Weeda's.

Mariette van E. van Slachtofferhulp staat zo goed en zo kwaad de familie bij, maar zonder antwoorden blijft dat lastig. De mislukte gesprekken vergrootten de kloof eerder dan dat ze verlichting brengen. Uiteindelijk stelt zij voor om een brief te schrijven over de ervaringen van de Weeda's met de moordenaar. Henk en Mariska schrijven deze brief van vier kantjes. Het is een aanzet tot een gesprek. Ze willen nog steeds graag in gesprek met zijn collega's en zijn chef James.

Ze schrijven aan het eind van de brief: "Wij zagen René minder vaak dan jullie en wij vragen ons af of jullie als collega's, vooral in de

laatste maanden ook wat gemerkt hebben van de verandering in zijn gedrag of in de toon van de verhalen over Willeke. Verder willen wij heel graag in contact komen met de collega's die René goed gekend hebben om onze ervaringen te delen (bovengenoemd is slechts een deel) en wellicht hebben zij vragen aan ons die wij kunnen beantwoorden."

Het is een vraag van rouwende nabestaanden aan collega's die de moordenaar dagelijks hebben meegemaakt. Zij zoeken antwoorden die hopelijk enige verlichting brengen en misschien enige closure. Een vraag die komt na drie pagina's opsommingen van een controlerende manipulatieve, gewelddadige clown die het leven van eerst zijn vriendin en later zijn vrouw bijna twintig jaar controleerde en tiranniseerde. Het is bijna onmogelijk te bedenken dat niemand van de collega's en chefs niets hebben opgemerkt.

Vandaar de oprechte vraag van een broer en schoonzus die zielsveel van hun zusje hielden. En het antwoord van de politie? Het laat zich raden wat het antwoord van de overheid 230 dagen (zeven maanden en 7 dagen) na de moord is. Harteloos, onnodig kwetsend en ronduit onbeschoft. De politie antwoordt niet in een uitgebreid schrijven of een persoonlijk gesprek van de korpsleiding.

Nee, het enige antwoord dat de Weeda's via Rijksrecherche familierechercheur Rob O. K. wordt medegedeeld is dat de brief niet wordt besproken met het team omdat dat teveel 'reuring' zou opleveren bij de collega's van de dienst Infra van de landelijke eenheid. De leidinggevenden kennen zelfs niet het fatsoen en het lef om dit direct aan de familie te vertellen, maar gebruiken Rob O. K. als hun koerier. Het zegt alles over de Nationale Politie.

Politiedienstencentrum, Geertje S. gesprek 16 juni 2021

Na zoveel teleurstellingen leggen veel mensen het bijltje erbij neer. Tegen zoveel onwil is niet op te boksen. Bij een organisatie met een dergelijke figuurlijke plaat voor het hoofd is sprake van nul zelfreflectie.

Zo'n organisatie staat met de rug naar de samenleving, gelooft slechts in haar eigen verhaal en daar is geen normaal gesprek mee te voeren. Dat blijkt nogmaals als 1 jaar, 3 maand en 20 dagen (475 dagen) ene Geertje S. zich bij de Weeda's meldt. Zij voert drie gesprekken. Een met de ouders, een met de oudste zus en haar man en een met Henk en Mariska.

Zij presenteert zich als een soort onafhankelijk consulent (bedrijfsvoeringspecialist), al werkt ze al bijna veertig jaar bij de politie, die los van de leiding van de politie en met een open agenda met de nabestaanden van het slachtoffer wil praten. Het klinkt wat kinderachtig en weinig geloofwaardig als zij zegt dat ze de leiding alleen maar gemeld heeft dat zij met de Weeda's ging praten. Kijk mij eens, mijn eigen agenda bepalen, lijkt ze te willen zeggen.

Of dat werkelijk zo is wordt tijdens de gesprekken niet duidelijk. Ze zal wel terugkoppelen aan de 'nieuwe' leidinggevende die onbevangen en niet betrokken in de 'zaak' staat volgens haar. De leidinggevende heeft geen naam. Het is niet duidelijk aan wie de persoon leiding geeft en wat er uiteindelijk mee zal gebeuren. De Weeda's hebben geen verwachtingen, maar Geertje S. presenteert zich wel als het olievrouwtje die de boel wel even zal vlot trekken.

Zoals bij de gesprekken met de politie en de Rijksrecherche/openbaar ministerie verdedigt Geertje S. de houding van de collega's en chefs. Zij hebben het ook moeilijk, "iedereen heeft zijn eigen pijn." Dat is echter niet wat de Weeda's ooit hebben ontkend. Het enige dat zij vragen is wat ze al ruim een jaar vragen, een gesprek met collega's en de directe chef van de moordenaar. Een gesprek over signalen, over de brief die zij hebben geschreven aan de politie.

Dat is er natuurlijk nooit van gekomen, maar Geertje S. schrijft driftig allerlei zaken op, zegt de vragen van de nabestaanden scherp te willen krijgen, maar indirect bekritiseert zij hun houding. Er is namelijk nog steeds heel veel verdriet en boosheid bij de Weeda's. Tijdens het gesprek borrelt dat steeds op en dan komen de kritische vragen van Geertje S. en de verdediging van de politie.

Geen moment noemt Geertje S. René Spans een moordenaar. Dat is al veelzeggend. Geen moment doet zij een poging om een onderzoek van het VIK naar de moordenaar Spans, dat volgens haar is uitgevoerd, samen te vatten. Elke keer zegt zij dat het standaard is dat de afdeling VIK van de politie (Veiligheid, Integriteit en Klachten) in gevallen van zelfmoord onderzoek doen. Ruim een jaar na de moord zou je verwachten dat de conclusies van dat onderzoek er zijn. Het is allemaal heel zorgvuldig blijft zij zeggen. Ook het ARQ (ARQ Centrum '45 het Nationaal Psychotrauma Centrum) doet bij elke suïcide onderzoek. Ook dat onderzoek moet zijn afgerond.

Na vier uur duizelt het een beetje. Eigenlijk is er een jaar, drie maanden en 20 dagen na de moord op Willeke Weeda niets gebeurd voor de familie van de nabestaanden. Of het VIK en het ARQ onderzoek hebben gedaan is niet duidelijk. Wat de rapporten concluderen krijgen de nabestaanden van het slachtoffer niet te horen. Wat er mee is gebeurd is niet duidelijk, hoewel de wijze waarop de Weeda's worden behandeld genoeg zegt.

Het is een cirkel gesprek dat nergens heen gaat, of misschien wel, namelijk naar meer frustratie, woede en verdriet die aan het eind van het gesprek niet minder zijn geworden, misschien zelfs meer. Het is bijna onmenselijk hoe beschaafd de nabestaanden blijven, hoe beleefd, want het antwoord van een derde gesprekssessie laat zich raden. Er verandert niets.

Wat wel duidelijk is dat de politie de vragen van de nabestaanden vreselijk irritant vinden. Hoe weinig zij ook doen, ze hebben nooit de pers opgezocht, blijven beleefd, blijven in gesprek en toch spreekt de politie van het wroeten in lagen, zelfs hogere lagen. Welke dat zijn is niet duidelijk, maar wel opvallend dat Geertje S. dan naar de familie wordt gestuurd. Moet zij 'het gezeur van de familie' smoren?

Natuurlijk komt er geen uitgestrekte hand van de Nationale Politie, de landelijke eenheid, het openbaar ministerie of de Rijksrecherche. De familie hoopte dat misschien wel, maar besepte dat dat er niet in zat.

Natuurlijk triest, maar dat weerhield de Weeda's niet om op de deur te blijven bonken.

Op allerlei manieren ook tijdens het werk van de familieleden. De oudere zus van Willeke wordt in december 2022 uitgenodigd om vanuit haar beroep een lezing te geven op de politieacademie. Het is een lezing in het kader van huiselijk geweld en de presentatie gaat over rouw, natuurlijk ook over rouw bij de moord van haar zusje Willeke. In de wandelgangen kan ze de pijn en de onmogelijkheid om closure te vinden overbrengen aan een functionaris.

Deze is bereid om zich in te spannen om de familie in ieder geval de foto's van het plaats delict en het gesprek van de moordenaar Spans en zijn leidinggevende James te laten horen. Zo is het elke keer dat de familie van het slachtoffer moet vragen om een gesprek, om informatie, inzicht en nu om die laatste momenten van Willeke te bevatten en te horen wat de moordenaar nu te zeggen had.

De functionaris houdt wel woord al duurt het nog een halfjaar voordat er een akkoord is. Zo krijgen de nabestaanden van een moord door een politieagent drie-en-een-half jaar na het verlies van hun dochter/zus in juni 2023 in de rechtbank in Den Bosch de gelegenheid om foto's van het plaats delict te zien en het laatste gesprek van de moordenaar te horen. Opnames zijn strikt verboden.

De foto's zijn natuurlijk heftig en de opname ook. Veel closure levert het echter niet op, maar het geeft wel inzicht in dat laatste moment. Hoe zij dood op de drempel van de overloop en de badkamer ligt, de houding van haar armen en benen vertellen het verhaal van een vrouw die wilde vertrekken en zelfs in het fatale moment zich niet van de wijs liet brengen. Ze was haar koffer aan het pakken en was klaar met de moordende politieagent Spans.

En die klonk op de opname niet echt verward zoals de politie, openbaar ministerie en de Rijksrecherche graag schetsen. Nee, hij was de Spans die de Weeda's kenden. De clown, niet warrig maar berekend. Een crackertje etend, een colaatje drinkend, een sigaartje rokend.

De moordende politieagent die Willeke zoals altijd beschuldigde van overspel terwijl hij elke seconde van haar leven controleerde en zij dus nooit uit zijn zicht was. Een laffe moordenaar die zijn vrouw van dichtbij met maar liefst acht kogels van achteren in hoofd en rug had doodgeschoten. Acht afgeschoten patronen, waarvan er zelfs een Willeke schampte. Een laffe daad van een volgens de politie topgozer was op de tape te horen. Een man die nu aan de kant was gezet door zijn geterroriseerde vrouw en hij wist dat het einde daar was.

In dezelfde zomer van 2023 als de crimescene foto's en het telefoongesprek mogen worden bekeken en gehoord, wordt er op initiatief van Henk bij het voetveer aan de Lek in Vianen een monument onthuld. In het Algemeen Dagblad zegt Henk dat het er staat om "Willeke niet te vergeten." Het toont de liefde voor zijn zusje en bitterheid van de moord. Politie, justitie en de Rijksrecherche tonen geen enkele interesse in het slachtoffer Willeke. Zij kenden haar helemaal niet, hadden haar nooit gezien, hadden geen interesse in haar, zelfs postuum niet. Zie hier de zelfreflectie van een overheid die een moordenaar eert en het slachtoffer wegwuift.

Disclaimer: Mocht u vinden dat u op een of andere reden herkenbaar bent of uw naam niet terecht is opgenomen in de stukken, kunt u contact opnemen met Buro Jansen & Janssen. Wij zullen uw vraag dan serieus onderzoeken.

Verantwoording: Dit onderzoek is gebaseerd op informatie die is verkregen van allerlei bronnen, onder andere de nabestaanden van Willeke. Er is gekozen om een chronologische reconstructie om met behulp van de informatie van de bronnen een tijdlijn te reconstrueren. Mocht u aanvullende informatie hebben, kunt u contact opnemen met Buro Jansen & Janssen.

- [De Familie Weeda en de muur van onwil van politie, justitie en de Rijksrecherche \(samenvatting\)](#)
- [Je hoeft geen Batman te zijn om de Joker te spotten \(samenvatting\)](#)
- [Je hoeft geen Batman te zijn om de Joker te spotten](#)
- [Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie \(samenvatting\)](#)
- [Case closed: Onderzoek in maatschappelijk belang van de politieorganisatie](#)
- [De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie](#)
- [Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda](#)
- [De gevallen engel](#)
- [Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2](#)

Terug naar inhoudsopgave

De gevallen engel

Stel een moordenaar komt te overlijden door een schietpartij en grote aantallen politiemensen komen op zijn begrafenis. Op de Facebookpagina van de moordenaar staan tal van steunbetuigingen van politiemensen die bevriend met de moordenaar waren. Allemaal zijn zij diepbedroefd en allemaal spreken zij op Facebook, dus in het openbaar, lieve woordjes over deze moordenaar die nu zelf dood is. Zou het land niet te klein zijn? Zouden wij de politieagenten die zulke uitlatingen doen niet ter verantwoording roepen? Zouden de media niet woedend reageren? Politici geprikkeld zijn en vragen stellen in de Tweede Kamer?

MOORD IN EVERDINGEN

Op 27 februari 2020 werd eerst Willeke S.-W. doodgeschoten in haar woning in Everdingen. We weten niet of buurtbewoners de politie belden of dat de schutter dit deed. Een speciale eenheid van de politie, DSI (Dienst Speciale Interventies, waarschijnlijk uit Zeist-Driebergen), arriveerde bij de woning en klopte bij buurtbewoners aan om goede (uitkijk)posities in te nemen in tuinen, zolders en op het dak van schuurtjes. Werde er door de eenheid een onderhandelaar of negotiator ingeschakeld? We weten het niet. In elk geval probeerde korte tijd later de politie de deur van de woning te openen met een breekijzer. Omdat dit niet lukte werd een stormram gebruikt. Volgens buurtbewoners werd er later verschillende malen geschoten (https://www.limburger.nl/cnt/dmf20200227_00149514/twee-doden-bij-familiedrama-politie-vermoedt-dat-agent-zijn-vrouw-om-het-leven-bracht-en-vervolgens-zelfmoord-pleegde).

Het Algemeen Dagblad meldde op 3 maart 2020: 'Politie en Openbaar Ministerie (OM) gaan uit van een familiedrama. Hierbij zou de 43-jarige agent afgelopen donderdag de schutter zijn geweest in de woning van het stel aan de Prins Bernhardstraat. Hij zou eerst rond het middaguur zijn vrouw en daarna later op de middag zichzelf om het leven hebben gebracht.' NOS meldde op 27 februari: 'Toen dat niet lukte, zouden ze met een stormram naar binnen zijn gegaan. Buurtbewoners hoorden iemand roepen: "Hij heeft zich nog niet overgegeven." Dat laatste is zeer zorgwekkend en opmerkelijk. Het zou kunnen betekenen dat Rene S., de man van Willeke S., is neergeschoten door de DSI. En dus geen zelfmoord pleegde.

De politie drong na de schoten de woning binnen en vond de zwaargewonde echtgenoot van het slachtoffer die met spoed naar het ziekenhuis werd gebracht. Onderweg erheen overleed Rene S. aan zijn verwondingen. De politie en de meeste media spraken van een 'schietincident' en kwamen al snel tot de conclusie dat Rene S. eerst zijn vrouw en daarna zichzelf van het leven had beroofd. Waarschijnlijk met behulp van zijn dienstwapen.

Hoe verschrikkelijk triest het ook is dat een man zijn vrouw doodschiet, het is moord. Moord en geen 'schietincident'. Was Rene S. zelf niet overleden dan had hem een jarenlange gevangenisstraf boven het hoofd gehangen. Maar geen enkele krant benadrukte dit. De politie zelf benadrukte dit ook niet. Collega Rene S. was een moordenaar. En moord is één van de zwaarste misdaden die je kunt plegen. Het moet eigenlijk toch consequenties hebben wanneer een politieman een moord pleegt? Je moet dit toch eigenlijk als politie-organisatie veroordelen? De pers zou toch ook eigenlijk de zaak nauw moeten volgen?

Omdat niemand deze zaak scheen te volgen, omdat niemand iets zei over deze moord, deden wij dit wel. We scanden de uitingen en verklaringen van collega's van deze moordenaar en keken wat er werd

gezegd. Ongestraft werd gezegd, zonder commentaar van de media en zonder commentaar vanuit de politie-organisatie.

Op de Facebookpagina van Rene S. kwam een lawine van reacties van merendeels collega's en oud-collega's. Bij verschillende politiecollega's werd de profielfoto op Facebook vervangen voor een zwart vlak met een blauwe streep erdoor. Een teken van diepe rouw. De teneur van de reacties was dat Rene een fantastische man was geweest en enorm werd gemist. Intens verdriet en emotionele reacties waren begrijpelijk. Maar over Rene's vrouw Willeke was bijna geen enkele reactie te vinden. En Willeke was de vrouw die Rene had vermoord. Het is een beetje alsof Willeke nooit bestond.

'Vreselijk rust zacht René', zei oud-collega Lenno K. 'Voor alle betrokkene, ook mijn oud collega's van het KLPD/ LE, heel veel sterkte met dit verlies', zei oud-collega Roy M. Grote aantallen 'sterkte', 'vreselijk dit', 'gecondoleerd' en soortgelijke reacties van oud-collega's van Rene S. Op de Facebookpagina van Irma T., een goede vriendin van Rene, staan ook vele trieste reacties van vrienden en collega's. 'Sieny een collega van ons heeft een einde aan zijn leven gemaakt, we zijn hier heel verdrietig om, Irma is helemaal kapot dus ze reageert even niet meer.', zegt Mariette T., gevolgd door tientallen verdrietige reacties van vrienden en collega's van Rene.

EN WILLEKE?

Nergens wordt ook maar de naam genoemd van het slachtoffer van de eerste moord, Willeke S. Willeke had geen Facebookpagina, dat heeft er misschien mee te maken. Maar je kunt haar naam toch noemen? Bij haar kapperszaak in Vianen, die al enige tijd gesloten was door problemen, lagen kaartjes en bloemen van verdrietige klanten en vrienden. Maar op Facebook? Het ging alleen maar over Rene.

Op Twitter lag het ietsje anders. Terwijl op Facebook vooral politieagenten en oud-politieagenten reacties plaatsten, waren er op Twitter ook wel andere reacties te zien. 'Deze politieman vermoordde zijn vrouw en pleegde daarna zelfmoord'. 'Wat erg voor zijn vrouw'. 'Gaat lekker bij de politie', en 'En weer een politieagent die zijn vrouw vermoord.' Deze reacties waren afkomstig van gewone burgers, mensen uit de wijk misschien, mensen uit de buurt. Mensen die geen politieagent waren, en dus ook een andere mening hadden.

Vrijdag 6 maart 2020 werd Rene begraven. Over zijn vrouw Willeke weten we niets. Ook hier praten de collega's en de oud-collega's van Rene over op Facebook. Rene S. wordt door iedereen gemist. Het moet een zeer geliefde collega zijn geweest. Zoveel reacties van intens verdrietige mensen. Maar Willeke? Oud-Haags politieman Johan B. gaf ook een reactie: 'S...je. Vandaag is je laatste dag. Vanmiddag afscheid nemen van een prachtig mensje. Bedankt voor je vriendschap, je hulp en je collegialiteit. Ik ga proberen wat te zeggen. Je familie vroeg me naar een passend muziekstuk voor ons. Ik koos "Human" voor ons; we zijn alleen maar menselijk. Met goeie en minder goeie dingen. Ik blijf bij wat ik je appte op die vreselijke dag om 13.07 uur toen je in je laatste uur zat: "Ik blijf van je houden". Vaarwel maatje.' Blijkbaar heeft Rene op het allerlaatste moment, vlak voor zijn eigen sterven, nog contact gehad met een oud-collega. Was Willeke toen al dood?

EEN TOPGOZER

Op de begrafenis van Rene was het druk. Veel politiecollega's waren present, zoals een vriendin op Facebook opmerkte: 'Rene, wat was het indrukwekkend vanmiddag. Wat waren er ontzettend veel mensen en wat waren er mooie toespraken. Hieruit blijkt hoe geliefd je was bij iedereen. Rust in vrede.'

Druk bezocht door vele collega's en oud-collega's van de politie. Er waren toespraken. Bloemen. Muziek. De mensen waren onder de indruk. Johan B. hield ook een mooie toespraak. 'Wat een mooie eervolle speech hield je gisteren, Bulletje. Je hebt op een hele mooie manier verteld hoe S. was, een top gozer. Bedankt!', zei Stanley D. op Facebook. D. is 'social media beheerder' bij de Landelijke Eenheid van de Nationale Politie.

'Hé pik, Dankjewel...PRECIES, Dankjewel dat je er bent geweest. Dankjewel voor de mooie en grappige verhalen/ gesprekken. Dankjewel voor je mooie verschijning en prachtige persoonlijkheid. Ga je gekheid maar ook zeker jou persoonlijkheid missen. Rust zacht René Veel liefs Demelza Ps. Pap en mam van René,,, jullie bedankt voor deze mooie en krachtige man.' zei oud-politievrouw Demelza B. over de man die zijn vrouw doodschoot.

Uiteindelijk zouden tientallen politiemensen en oud-politiemensen hun verdriet uitspreken over Rene op Facebook. Allemaal vonden ze Rene een topgozer, een vriend en een enorm verlies. Niemand had het over Willeke S. Willeke, kapster in haar eigen kapperszaak in Vianen en ook geliefd. Een lieve meid waarvoor klanten, collega's en vrienden bloemen en kaarten voor de deur legden voor haar gesloten kapperszaak. Een kapperszaak die zij nog niet zo lang geleden had overgenomen.

Rene S. had op de dag dat hij zijn eigen vrouw doodschoot 681 Facebookvrienden. Op de dag van zijn begrafenis een week later waren er 6 daarvan weg. Waren dat misschien mensen die hem veroordeelden? Omdat Rene eigenlijk was wat niemand wilde zeggen? Een moordenaar? Het valt nergens te lezen. Niemand zei het. De vrienden van Rene, zijn oud-collega's, hebben er niet voor gekozen om een fantastische vriend en collega te verliezen. Rene koos daar wel voor. Hoe triest ook. Hoe gedwongen door een situatie die hij niet meer aankon, was het alleen Rene die besloot de trekker over te halen. De trekker van een dienstwapen dat helemaal niet thuis had mogen zijn.

Helemaal onderaan de vele reacties voor Rene op Facebook staat een advertentie van de nieuwe kapperszaak waar Willeke werkte.

WE ARE THE CHAMPIONS

En zo komen we bij de grote vraag wat het verschil is tussen de ene moordenaar en de andere moordenaar. Wanneer je bij Defensie werkt en wordt uitgestuurd op een missie en een gebouw waar bommen gemaakt worden moet bombarderen ben je volgens mr. Dirk van der Bel juridisch gezien een moordenaar. Wanneer je politie-agent bent en je eigen vrouw doodschiet, heeft niemand het er over en wordt je 'topgozer' genoemd door politieagenten.

Dat politieagenten hun collega steunen is mooi en begrijpelijk, maar in dit geval pleegde hun collega een moord. Maar niemand, geen enkele collega, heeft het daarover. Gewone mensen zien dit wel. Wanneer je iemand doodschiet pleeg je een moord. Maar de collega's hebben blijkbaar een andere perceptie. Dat is zeer zorgwekkend, want juist deze collega's zijn vaak betrokken bij geweld, misdrijven en moord. Blijkbaar denken ze anders over een gepleegde misdaad wanneer de dader een collega is. Het zijn uitgerekend deze mensen die een proces-verbaal opmaken wanneer een misdrijf heeft plaats gevonden. Op basis van dit proces-verbaal kan iemand worden vervolgd en veroordeeld. Maar deze ambtsedige verbalisanten kijken blijkbaar minder nauw wanneer de verdachte tot hun eigen gelederen behoort.

Tot grote verbazing en verdriet van gewone mensen werden de politieagenten die Mitch Henriquez nekklemden totdat hij stierf nauwelijks bestraft. Ook de schutter van de politie die de 16-jarige Rishi doodschoot van achteren kreeg geen straf. De processen-verbaal werden, hoe kan het ook anders, opgemaakt door agenten van politie. Agenten van politie die het blijkbaar niet altijd een misdaad vinden wanneer iemand dood gaat door toedoen van een ander.

Bij het bekijken van de Facebookcontacten van Rene S. valt onmiddellijk op dat bijna alle Facebookvrienden zelf ook politieagenten of oud-politieagenten zijn. Af en toe komt er een buitenstaander om de hoek kijken, die dan bij nadere beschouwing bij de Marechaussee blijkt te werken. De kring waarin politiemensen verkeren is te vergelijken met het leven in oude legergarnizoenen vroeger. Iedereen kent iedereen en alle gespreksonderwerpen zijn gerelateerd aan de dienst. De bevordering van de één, de geslachtsziekte van de ander, recente oorlogsmissies of oefeningen. Een in zichzelf gekeerde samenleving alleen gericht op het eigen voortbestaan. Wij tegen de wereld. Kritiek op een agent is kritiek op alle agenten. Kritiek op politieoptreden is kritiek op de rechtsstaat.

De politie wil meer bevoegdheden, meer middelen, meer wapens, ze willen hulpverlener worden genoemd terwijl ze dat niet zijn, ze willen wetten veranderen, ze willen alleen beoordeeld worden in speciale rechtbanken voor politieagenten. Wij hebben gelijk, de burgers niet. Bij demonstraties voor meer salaris worden langzaamacties gehouden op de snelweg, het Binnenhof wordt omsingeld met dienstmaterieel. Wanneer de boeren komen en hetzelfde doen wordt er opgetreden.

En moord is alleen moord wanneer het gepleegd wordt door een burger. Anders ben je gewoon een 'topgozer'.

- [De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie](#)
- [Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda \(De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie 2\)](#)
- [De gevallen engel \(De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie 3\)](#)
- [Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2 \(De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie 4\)](#)

- <https://www.bndestem.nl/binnenland/vrienden-van-overleden-vrouw-everdingen-zijn-geschokt-willeke-was-een-vrolijke-meid~a7365fd4/>
 - <https://www.ad.nl/utrecht/politie-onderzoekt-of-agent-43-zijn-dienstwapen-gebruikte-bij-familiedrama-in-everdingen~af635e46/>
 - https://www.limburger.nl/cnt/dmf20200227_00149514/twee-doden-bij-familiedrama-politie-vermoedt-dat-agent-zijn-vrouw-om-het-leven-bracht-en-vervolgens-zelfmoord-pleegde
 - <https://twitter.com/PolitieUtrecht/status/1233093678173958145>
 - <https://twitter.com/PolitieUtrecht/status/1233022690807734273>
 - <http://www.112-nu.nl/melding/8384849/everdingen/ambulance-met-spoed.html>
 - <http://www.112-nu.nl/melding/8385106/everdingen/prins-bernhardstraat/ambulance-met-spoed.html>
 - <http://www.112-nu.nl/melding/8385158/everdingen/ambulance-met-grote-spoed.html>
 - <http://www.112-nu.nl/melding/8385258/everdingen/politie.html>
 - <https://drimble.nl/112/everdingen/>
- <https://www.rtlnieuws.nl/nieuws/nederland/artikel/5037471/politiema-n-en-vrouw-om-het-leven-gekomen-everdingen>
- <https://www.oozo.nl/hulpdiensten/vianen/everdingen/everdingen/politie/7791676/het-voorval-van-de-agent-van-de-landelijke-eenheid-die-zijn-vrouw-en-zichzelf-do>

Terug naar inhoudsopgave

Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2

Op 11 maart 2020 schreven wij in het artikel 'De gevallen engel' over een politieagent die zijn vrouw doodschoot in Everdingen. Uit het artikel bleek niet alleen dat de collega's en oud-collega's van Rene S. hem luidkeels bejubelden op de social media, maar ook dat zij geen enkele aandacht besteedden aan de vrouw van Rene S., Willeke S.-W.

'Vreselijk rust zacht René', zei oud-collega Lenno K. 'Voor alle betrokkene, ook mijn oud collega's van het KLPD/ LE, heel veel sterkte met dit verlies', zei oud-collega Roy M. Grote aantallen 'sterkte', 'vreselijk dit', 'gecondoleerd' en soortgelijke reacties van oud-collega's van Rene S. Na de begrafenis werd opnieuw de man die zijn vrouw doodschoot op een voetstuk gehesen:

'Rene, wat was het indrukwekkend vanmiddag. Wat waren er ontzettend veel mensen en wat waren er mooie toespraken. Hieruit blijkt hoe geliefd je was bij iedereen. Rust in vrede.' Johan B. hield ook een mooie toespraak. ' Wat een mooie eervolle speech hield je gisteren, Bulletje. Je hebt op een hele mooie manier verteld hoe S. was, een top gozer. Bedankt!', zei Stanley D. op Facebook. D. is 'social media beheerder' bij de Landelijke Eenheid van de Nationale Politie. 'Hé pik, Dankjewel...PRECIES, Dankjewel dat je er bent geweest. Dankjewel voor de mooie en grappige verhalen/ gesprekken. Dankjewel voor je mooie verschijning en prachtige persoonlijkheid. Ga je gekheid maar ook zeker jou persoonlijkheid missen. Rust zacht René Veel liefs Demelza Ps. Pap en mam van René,,, jullie bedankt voor deze mooie en krachtige man.' zei oud-politievrouw Demelza B. over de man die zijn vrouw doodschoot.

We citeren nog maar eens uit ons eigen artikel om de loftuitingen voor iedereen zichtbaar te maken. Politie mensen in actieve dienst en oud-politie mensen die een man eren en bejubelen die een ongewapende vrouw van het leven beroofde. Maar als kanttekening willen we daar toch graag bij plaatsen dat toen nog niet voor een ieder duidelijk was wat er nou precies gebeurd was. We wisten toen alleen nog maar dat Rene S. zijn vrouw vermoordde, maar hoe het ging? En zo snel na de dood van een collega is er sprake van rouwverwerking.

Vandaag zijn we 6 weken verder. We kunnen verschillende dingen concluderen. Ten eerste weten we nu via een familielid van Willeke S.-W. wat er is gebeurd. Ten tweede kunnen wij vaststellen dat de collega's en oud-collega's niet alleen geen woord terugnamen van hun loftuitingen voor een moordenaar, maar daar zelfs gewoon mee doorgingen. Ook nadat duidelijk werd wat er precies gebeurd was en zelfs toen familieleden van het slachtoffer duidelijk aangaven veel verdriet te hebben van dat gejubel over Rene en de totale afwezigheid van respect voor de vermoordde Willeke. Zelfs op die verdrietige reacties van een familielid van Willeke werd schamper gereageerd door de politieagenten en oud-politieagenten die blijkbaar de dood van een collega veel erger vonden. Ook al was dat een moordenaar.

Na het bericht op Facebook van oud-politieman Johan B. aan Rene S. ná zijn dood, werd een reactie geplaatst van een ontroerd familielid van Willeke. Het familielid van Willeke vroeg Johan wat hij bedoelde: 'Beste Johan, mag ik je vragen wat je doel achter dit bericht is geweest? Het strelen van je eigen ego misschien? Je schrijft namelijk een bericht aan iemand die niet meer leeft... Jouw MAATJE heeft mijn schoonzusje van haar leven beroofd omdat ze hem vertelde van hem te willen scheiden. ZIJN keuze, ZIJN beslissing, ZIJN actie zorgt voor een lege plek in onze familie. Een niet te beschrijven verdriet wat ons keer op keer overmand. Dank zij jouw MAATJE hebben wij vorige week haar 41e verjaardag op het kerkhof moeten vieren! Nu hoop ik echt dat dit je niet nog eens overkomt hoor maar dan in ieder geval even willen nadenken over de andere familie? Want geloof me maar, wij vinden de lofzang over de moordenaar van onze Willeke niet zo tof om te lezen.'

Een hartekreet van een intens verdrietig familielid. Duidelijk genoeg toch? Maar de reactie van Johan B., de oud-politieman uit Den Haag die die prachtige gevoelige toespraak tijdens de begrafenis van politiemans Rene S. hield en daar zoveel complimenten voor kreeg van de collega's van Rene, was bot en ongevoelig: 'Ik respecteer jouw mening. Veel sterkte.'

Veelzeggend is dat de smekende reactie van een familielid werd geliked door maar twee mensen. Beiden burgers. Er kwam geen enkele loftuitende politiemans op het idee om het verdriet van een familielid van een vermoord mens te respecteren. Sterker nog, de reactie van Johan B. kreeg vier reacties. Allemaal collega's en oud-collega's.

Johan B. zou het niet laten bij een eenmalig bericht aan zijn vriend Rene S. Op 13 april 2020 schreef hij op het Facebookaccount van de overleden Rene S. opnieuw een bericht terwijl hem door een familielid van Willeke al enkele weken daarvoor duidelijk was gemaakt hoe kwetsend dat was: 'Heeee, maatje!' Onmiddellijk geliked door vijf collega's. Er kwamen ook reacties. Thea S.: 'Het blijft moeilijk, Johan, ook wij denken nog iedere dag aan hem.' Een familielid van Willeke merkte op: 'En denk je dan ook aan Willeke?' Op die hartekreet volgde geen enkele reactie van de collega's van politiemann Rene S. Geen excuus, geen medeleven voor het slachtoffer.

Je kunt je wat dingen gaan afvragen nu we iets meer te weten zijn gekomen. Rene S. wordt bejubeld als een 'topgozer', een onmisbare collega, een fijne vent. Maar nu blijkt dat zijn vrouw Willeke van hem wilde scheiden. Blijkbaar vond dus toch niet iedereen Rene zo'n fijne vent. Nadat Willeke vertelde te willen scheiden pakte Rene zijn wapen en schoot Willeke dood. Een man die zijn vrouw mishandelt is geen man. Een man die zijn vrouw doodschiet ook niet. Maar de collega's van Rene vergeten niet alleen het onschuldige en ongewapende slachtoffer, maar walsen ook met ongevoeligheden over de diepbedroefde familie heen.

Of, zoals politiecollega Demelza B. op Facebook aangaf over de hechte band tussen de agenten op de begrafenis: 'Wat een hechte en prachtige familie.' Enige zelfreflectie ontbreekt. Enige controle of opmerkingen van de korpsleiding over een politieagent die moordenaar werd ontbreekt. Wanneer je niet tot die 'hechte en prachtige familie' behoort is je leven niet genoeg waard om herdacht te worden en is jouw familie onbetekenend.

- [De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie](#)
- [Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda \(De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie 2\)](#)
- [De gevallen engel \(De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie 3\)](#)
- [Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2 \(De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie 4\)](#)

Terug naar inhoudsopgave

Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda

Moord is een afschuwelijk ding. De tijd staat even stil in de wereld, maar voor nabestaanden, vrienden kennissen staat die tijd veel langer stil, soms de rest van het leven. De moord op een dierbare is nooit af te sluiten, maar gedegen politieonderzoek kan wel veel vragen beantwoorden over het waarom en de toedracht en meehelpen aan enige closure.

De moord op Willeke is niet onderzocht. De moordenaar had zichzelf van het leven benomen en daarmee vond de overheid een onderzoek niet meer nodig, alles was duidelijk. Is dat echter zo? Eigenlijk is er niets duidelijk, ja wel dat Willeke vermoord is en misschien een glimp van het waarom. De moordenaar was een control freak en als partner stalkte hij haar en belette haar om te leven. Moord gaat echter verder, het maakt een eind aan dat leven, definitief, een finaal punt.

Collega's stonden in uniform naast het graf van de moordenaar, maar de politie zweeg over de moord, dat is eigenlijk de conclusie van een kort onderzoek en een overheid die zo snel mogelijk zand erover wil strooien.

Dat is echter geen rechtvaardigheid, geen atonement en laat een groot gat achter bij de familie, vrienden en kennissen van Willeke. Het beperkte antwoord op de waarom vraag levert eerder meer vragen op over signalen die er waren, over het gedrag van de moordenaar, het wegkijken van het korps, zijn collega's, mensen die met hem bevriend waren, en velen meer.

Het roept de vraag op of de politie wel echt een serieuze organisatie is die introspectie wil tonen bij een moord door een van haar medewerkers. Er wordt gesproken over efficiency en over geld omdat het onderzoek niets zou opleveren, maar voor nabestaanden levert een transparant onderzoek wel iets op en als de politie een serieuze organisatie is wil zij ook leren van haar fouten. Waar zijn signalen niet geregistreerd, was de agent corrupt en zag geen uitweg meer, gebruikte hij drugs en was hij niet in zijn right mind, heeft hij het apparaat gebruikt om mensen te bedreigen en te mishandelen, om data van zijn vrouw te stelen, vergrijpen die op zichzelf al vragen om onderzoek.

Buro Jansen & Janssen doet in nauw contact met de familie onderzoek naar de moord op Willeke. Mocht u informatie hebben, antwoorden op een of meerdere van de onderstaande vragen, kunt u al dan niet anoniem contact opnemen met Buro Jansen & Janssen. Wilt u een bericht sturen aan de familie kan dat via ons, dan sturen wij dat bericht door. De familie wil geen direct contact, dat is begrijpelijk, maar worden wel op de hoogte gehouden en staat in nauw contact met ons. Buro Jansen & Janssen Postbus 10591, 1001EN Amsterdam, 020-6123202, 06-34339533, signal +31684065516 en +316-34339533, info@burojansen.nl.

Disclaimer: Mocht u vinden dat u op een of andere reden herkenbaar bent of uw naam niet terecht is opgenomen in de stukken, kunt u contact opnemen met Buro Jansen & Janssen. Wij zullen uw vraag dan serieus onderzoeken.

Vragen bij het onderzoek naar de moord op Willeke

1. Het politieonderzoek

Politie en justitie doen geen onderzoek naar een moord als de moordenaar de partner is van het slachtoffer en beide op dezelfde locatie worden gevonden. Er zal nog wel onderzoek plaats hebben gevonden naar de betrokkenheid van een eventuele derde persoon, maar als dat wordt uitgesloten dan wordt er geen moordonderzoek ingesteld. Ook doet de Rijksrecherche geen onderzoek, terwijl een politieagent dodelijk geweld heeft gebruikt. De overheid stelt dat de dader al is gevonden, dat het kosteneffectief is om geen onderzoek te doen en dat dat dus niet echt iets nieuws gaat opleveren.

Relevante vragen voor het onderzoek:

- Klopt het dat er nooit uitgebreid onderzoek wordt gedaan bij een moord gevolgd door een zelfmoord van de dader? Speelt het feit dat de moordenaar een agent is daarbij een rol?
- Wat wordt er onderzocht om uit te sluiten dat een derde partij niet betrokken is bij de moord en zelfmoord?
- Als iemand hulp heeft gevraagd, er een psychologisch onderzoek of psychologische ondersteuning loopt naar de moordenaar wordt bij het derden onderzoek ook gekeken naar eventuele beïnvloeding door derden van de moordenaar?
- Wordt bij het bescheiden onderzoek naar de moord en de zelfmoord ook gekeken of er sprake was andere zaken zoals drugsgebruik, bedreiging, corruptie etc.
- Heeft het gedrag van de moordenaar René Spans ertoe geleid dat er onderzoek is gedaan naar zijn handelen in de jaren voor de moord? Waren er aanwijzingen in de manier waarop de moordenaar met verdachten of derden om ging?

- Als er signalen waren dat er problemen waren bij de agent die de moordenaar is, worden die signalen wel onderzocht los van het uitgebreide moordonderzoek of ook niet?
- In het geval van de moordenaar René Spans is een politiewapen gebruikt voor de moord, waarom onderzoekt de Rijksrecherche dit dan toch niet? Heeft de Rijksrecherche stappen ondernomen? Volgt de Rijksrecherche het besluit van politie en justitie?
- Zijn er geen lessen te trekken uit een uitgebreider onderzoek, zeker als de agent in kwestie problemen had?
- Hoe verwacht de overheid dat de nabestaanden van het slachtoffer van de moord closure kunnen vinden zonder dat er een gedegen onderzoek wordt uitgevoerd? Wat is de rol van Slachtofferhulp bij een moord door een politieagent?
- Wordt aan de familie van het slachtoffer volledig openheid gegeven over het beperkte onderzoek en de overwegingen van politie en justitie?

2. Signalen voorafgaande aan de moord

In het geval van de moordenaar René Spans waren er signalen dat er iets mis was met hem. In andere gevallen waarbij de moordenaar een politieagent is, lijkt er ook sprake te zijn van tekenen van psychische problemen.

Relevante vragen voor het onderzoek:

- Welke signalen waren er ten aanzien van de psychische toestand van de moordenaar René Spans? Zijn die signalen ook erkend door de directe leidinggevende van de moordenaar en is daar adequate naar gehandeld? Is dit na de moord onderzocht? Moordenaar René Spans had een aanvraag ingediend voor psychologische ondersteuning, betekent dit dat de leiding op de hoogte was dat er iets mis was met de moordenaar?
- Wat is de procedure bij signalen van problemen bij een agent? Wat zijn de stappen die worden gezet? Wie is verantwoordelijk voor dit proces en de controle? Op welk moment wordt er psychologische ondersteuning ingeschakeld? Wie besluit daartoe? En om wat voor ondersteuning gaat het dan, een psychiater, een psycholoog (specialist) of andere minder gekwalificeerde mensen?
- Er was een afspraak van de moordenaar René Spans voor psychologische ondersteuning, vermoedelijk drie weken na de moord. Was het een afspraak met een psychiater, psycholoog of een andere specialist? Werden de problemen van de moordenaar door de politie niet als urgent gezien omdat het nog drie weken zou duren of waren er andere redenen voor de wachttijd? Als de problemen niet als urgent werden gezien, waarom niet? Was het gesprek bij de psychiater, psycholoog of een andere specialist een intake dus een assessment van de problemen of het begin van een behandeling?
- Om welke problemen ging het precies? Voor huwelijkse problemen lijkt een afspraak met een psychiater wat overdreven of wordt die altijd ingezet? Als het om huwelijksproblemen ging, heeft de politie of een specialist dan contact opgenomen met het slachtoffer Willeke? Is hier onderzoek naar gedaan, bijvoorbeeld telefoongegevens? Er is

gezegd dat het om problemen thuis ging of omdat het thuis niet goed ging, omdat de moordenaar klaagde over zijn partner, wat heeft de moordenaar precies aangegeven?

- Als er andere problemen waren, welke problemen dan? Psychische problemen is een breed begrip om welke problemen ging het precies? Was er sprake van stress of PTSS? Wat was de oorzaak van de stress of die stoornis? Er wordt gesproken over een narcistische persoonlijkheidsstoornis bij de moordenaar René Spans, is er bij de politie daar onderzoek gedaan ook na de moord?

- De moordenaar René Spans gebruikte zijn dienstwapen voor de moord. Mocht hij dit mee naar huis nemen? Als er signalen waren van problemen waarom is dit wapen niet ingenomen? Heeft de moordenaar zonder toestemming zijn dienstwapen mee naar huis genomen of is dat niet zo? Wat zijn de regels met betrekking tot het meenemen van een dienstwapen naar huis? Wat zijn die regels als een agent tekenen van problemen vertoont?

- Ten aanzien van psychische problemen bij de moordenaar wat is de procedure als dit is opgetreden tijdens werktijd? Worden zij na stressvolle incidenten regelmatig beoordeeld over hun functioneren zowel ten aanzien van hun werk als ten aanzien van daarbuiten? Worden agenten actief bevraagd over stress en worden tekenen van psychische actief onderzocht? Is de moordenaar door de politie voor in werking te treden psychologische getest? Zo nee, waarom niet, Is hij bij de Koninklijke Marchaussee getest? Of nog eerder bij het vervullen van zijn militaire dienstplicht.

- Wordt er bij de opleiding tot politieagent aandacht besteed aan de effecten van stress, PTSS of andere effecten op het psychisch welbevinden van de agent niet alleen op zijn werk maar ook de effecten in de privésfeer? Wordt er bij de opleiding ook aandacht besteed aan het herkennen door collega's van signalen van problemen van politieagenten waarmee zij werken? Wordt er bij de opleiding van leidinggevenden aandacht besteed aan het adequate optreden bij signalen ten aanzien van politiefunctionarissen en/of bij agenten die problemen hebben? Wordt er bij de opleiding van leidinggevenden specifiek ingegaan op wapenbezit van agenten die problemen vertonen?

3. Omgang met de familie van het slachtoffer

Moord van een familie of vriendin is een traumatische ervaring en heeft diepe impact op het leven van naasten. Hoe de overheid moet omgaan met moord is altijd een gevoelige zaak, maar ten aanzien van de slachtoffers bij verschillende moordzaken heeft de overheid koste nog moeite bespaard om achter de toedracht te komen en slachtoffers spreekrecht te geven. Het moordonderzoek neemt nabestaanden mee en kan verlichting scheppen bij de verwerking. In het geval van de moord op Willeke heeft dit allemaal niet plaatsgevonden.

Relevante vragen voor het onderzoek:

- Op welke manier toont de overheid atonement (rechtvaardigheid) voor het feit dat een ambtenaar, een lid van het korps dat over het geweldsmonopolie beschikt, geweld heeft gebruikt tegen een onschuldig slachtoffer? Welke rol speelt het apparaat, de organisatie, bij de moord? Wordt dit gezien als een aspect dat moet worden onderzocht, los van het feit of dit is gebeurd? Wordt er op correcte wijze teruggekoppeld naar de nabestaanden van het slachtoffer over het onderzoek, de stappen binnen de politie of andere belangrijke zaken?
- Is de familie van het slachtoffer inzicht gegeven in de exacte stappen van politie en justitie om de moord te voorkomen? Moord van een ambtenaar in functie buiten die functie buiten zijn werk is niet te definiëren als een reguliere moord. Het straalt namelijk af op de samenleving. De agent is kwestie is een losgeslagen moordenaar? Wordt dit door politie en justitie erkend? Of wordt dit gezien als een willekeurige moord? Speelt de cultuur binnen de politie, het korps waar de agent diende of het district waar de agent een rol bij de moord? Wordt hier na de moord aandacht aan besteed? De politie lijkt te hebben aangegeven geen 'reuring' te willen in het team van de moordenaar. Is dat juist? Waarom? Speelde er andere zaken binnen het team? Welke dan?
- Is het niet onderzoeken en uitgebreid informeren van de naasten van het slachtoffer van de moordende politieagent bewust beleid? Is dit

een politiek besluit, politie en justitie vallen onder ministeriële verantwoordelijkheid? Is het besluit om geen uitgebreid onderzoek te doen ook gelegen in het feit dat daardoor berichtgeving over de moordende agent niet lang in de media wordt uitgesponnen? Worden de gevolgen van dit beleid op het leven van de nabestaanden meegenomen in de wijze waarop politie en justitie met deze moord omgaan? Wordt de moord gezien als een incident of niet? Waarom wordt op deze wijze omgegaan met het leed van nabestaanden? Ziet de politieorganisatie geen enkele rol voor zich in deze? Zo ja, hoe ziet het ministerie van Justitie en Veiligheid dit?

- Hoe is binnen de politie gesproken over het feit dat collega's van de moordenaar René Spans na de moord vol lof over hem waren op onder andere sociale media? Deze collega's zouden door hun leidinggevenden worden aangesproken. Om hoeveel collega's ging het? Zijn deze collega's aangesproken? Op welke wijze? Hebben deze collega's en/of leidinggevenden zich ook gewend tot de nabestaanden van het slachtoffer om hun medeleven te tonen? Wat is de rol van leidinggevenden van het korps geweest bij deze lof uitingen? Is daar nadien onderzoek naar gedaan door de politie? Hebben deze collega's signalen gemeld dat er iets mis was met de moordenaar voor de moord? Als zij dit niet gedaan hebben, is nadien onderzoek gedaan wat collega's hebben gemist? Zijn er collega's die na de moord problemen hebben ervaren over de moord en de mogelijke toedracht? Is daar onderzoek naar gedaan?

- Op de begrafenis van moordenaar René Spans waren veel mensen aanwezig. Wie waren op de begrafenis aanwezig? Waren dit vooral politieagenten? Waren zij in uniform? Waren er leidinggevenden aanwezig? Waren zij in uniform? Vindt de politieorganisatie het gepast om aanwezig te zijn op een begrafenis van een moordenaar? Vindt de politieorganisatie het gepast om in uniform aanwezig te zijn op een begrafenis van een moordenaar? Hebben een of meerdere van deze mensen ook de laatste eer aan Willeke bewezen? Was dit al dan niet anoniem?

4. vragen bij het onderzoek naar de moord op Willeke

Voor een beter begrip van de moord, maar ook om de familie meer duidelijkheid te geven over de moord en wat eraan voorafging zijn er vragen opgesteld bij een nieuw onderzoek. Deze zijn niet onuitputtelijk, maar slechts een startpunt.

Relevante vragen voor het onderzoek:

- Willeke was van plan haar man te verlaten op het moment van de moord. Zij pakte een koffer in met een deel van haar spullen. Zij zou worden opgehaald. Wie is de persoon die haar zou komen ophalen en waar zou naar toegaan? De mobiele telefoon van Willeke zou door de politie zijn gewist. Op welk moment is dit gebeurd? Waar en is geprobeerd gegevens op andere manier te achterhalen zoals bij providers, clouddiensten en andere private partijen? Zijn mastgegevens in de buurt van de moord vastgelegd? Zijn deze nog bewaard?
- Moordenaar René Spans heeft verteld dat een man waar Willeke bevriend mee was toen zij werkte in Amersfoort door twee collega's van de moordenaar in elkaar is geslagen bij een benzinestation. Heeft de moordenaar dit ook aan anderen verteld? Wie waren die twee collega's? Zijn dat politieagenten waar de moordenaar vaker klusjes mee oploste buiten werktijd? Nadat Willeke had verteld over de vriendschap met de bewuste man, heeft de moordenaar René Spans haar telefoon laten uitlezen. Is dit gebeurd door iemand van de politie? Door wie is dit gedaan, waar en wanneer? Heeft de moordenaar vaker gebruik gemaakt van politiesystemen om mensen na te trekken? Zijn de loggegevens van het natrekken van personen door de moordenaar vastgelegd? Zijn die geanalyseerd?

- In 2015 werkte Willeke bij Team kapsalon in Vianen. Verschillende oud-collega's waren close met haar. Verschillende van deze collega's zijn bedreigd door de moordenaar René Spans. Is door de politie onderzoek gedaan naar deze bedreigingen? Wanneer is dit onderzoek uitgevoerd? Waren collega's van de moordenaar op de hoogte van deze bedreigingen? Hebben zij melding gemaakt van deze bedreigingen? Op welk moment hebben zij melding gemaakt van deze bedreigingen?

- Welke relatie had de moordenaar met mensen in de buurt? Zijn buurtbewoners door de politie gehoord in het kader van de moord? Hebben deze buurtbewoners het gevoel dat zij serieus zijn genomen bij hun verklaringen? Hadden burens kennis van het huwelijk van de moordenaar? Hebben zij daar gesprekken over gevoerd met Willeke? Of met de moordenaar? Hebben deze buurtbewoners de begrafenis van de moordenaar bezocht?

- Heeft de moordenaar in het verleden andere mensen bedreigd? Zijn dit mensen uit de buurt of op zijn werk? Waarom heeft de moordenaar René Spans deze mensen bedreigd? Hebben deze mensen aangifte gedaan bij de politie? Is er iets met die aangiften gedaan? Zijn die bedreigingen na de moord opnieuw bekeken?

- Aan bekenden heeft de moordenaar René Spans aangegeven drugs te gebruiken. Om wat voor drugs ging het hierbij? Van wie kreeg of kocht hij die drugs? Waar heeft hij die drugs gekocht of gekregen? Wat was zijn relatie met de persoon of personen van wie hij drie drugs kreeg of kocht? Was die persoon of waren die personen lid van een organisatie? Was die persoon of waren die personen of was die organisatie bekend bij de politie? Zijn die in aanraking gekomen met de politie of met de moordenaar René Spans? Is daardoor de relatie ontstaan of is er een andere reden?

- Moordenaar René Spans was bevriend met de van corruptie veroordeelde politieagent Orm Kranenburg. Is Orm Kranenburg veroordeeld voor corruptie. Wat was de relatie tussen de moordenaar René Spans en Orm Kranenburg precies? Hoe lang kenden zij elkaar? Alleen van de politie of ook eerder? Hebben zijn samen bij verschillende korpsen en verschillende locaties gediend? Zo ja waar, hoe lang en in welke functie? Kranenburg speelde informatie door aan criminelen. Waar kwam die informatie vandaan? Speelde bij het verzamelen van die informatie moordenaar René Spans ook een rol. Is bij het onderzoek naar Kranenburg ook gekeken naar de rol van moordenaar René Spans? Is naar aanleiding van het corruptieonderzoek naar Kranenburg ook gekeken naar de mogelijkheid dat de moord op Willeke door moordenaar René Spans het gevolg is geweest van een in het nauw gedreven agent die geen uitweg meer wist omdat hij ook corrupt was?

- Na de moord op Willeke heeft de moordenaar nog contact gehad met Johan Bullee. Welke relatie heeft dhr. Bullee met de politie op het moment van de moord? Waar kenden zij elkaar van? Waarom belde de moordenaar dhr. Bullee? Hebben de moordenaar en dhr. Bullee elkaar eerder gesproken kort voor de moord? Waar hebben de moordenaar en dhr. Bullee over gesproken? Is dhr. Bullee verhoord in het kader van het politieonderzoek naar de moord op Willeke? Behoorde dhr. Bullee tot de vriendengroep van de moordenaar René Spans? Kende dhr. Bullee ook dhr. Kranenburg? Waar kenden zij elkaar van?

- Hoe groot was de vriendengroep/groep collega's van moordenaar René Spans? Wie waren die mensen die contact hadden met de moordenaar? Wanneer hebben zij voor het laatst contact gehad met de moordenaar? Waren het alleen mensen van de politie of ook mensen van buiten de politie? De twee mensen die een vriend van Willeke hebben mishandeld, behoorden die ook tot de groep? Behoorden dhr. Kranenburg en dhr. Bullee tot die groep?

- [De moord op Willeke Weeda; vermoord door een topgozer van de politie](#)
- [Onderzoeksvragen bij de moord op Willeke Weeda](#)
- [De gevallen engel](#)
- [Een hechte en prachtige familie, de gevallen engel 2](#)

Terug naar inhoudsopgave

Maak het werk van Buro Jansen & Janssen mogelijk

Word donateur

Wilt u dat Buro Jansen & Janssen de komende jaren onderzoek blijft doen naar politie, justitie en inlichtingendiensten, overheidsoptreden in het algemeen, bedrijven die meewerken aan repressief overheidsbeleid en/of zelf ook repressief of diep ingrijpen in het leven van burgers in Nederland en Europa steun ons dan.

Word donateur of vraag familie, vrienden en bekenden donateur te worden. Rekening NL43 ASNB 0856 9868 52 of rekening NL56 INGB 0000 6039 04 ten name van Stichting Res Publica, Postbus 11556, 1001 GN Amsterdam.

Stichting Res Publica is aangemerkt als ANBI (Algemeen Nut Beogende Instellingen) instelling. Dit betekent voor mensen die ons willen steunen het volgende:

– Als een instelling door de Belastingdienst is aangewezen als een ANBI, kan een donateur giften van de inkomsten- of vennootschapsbelasting aftrekken (uiteraard binnen de daarvoor geldende regels).

De werkvelden worden onderverdeeld in grondrechten, directe actie en vrije meningsuiting, radicale transparantie en fundamentele kritiek.

Grondrechten

- Centraal staan bij Buro Jansen & Janssen grondrechten in de breedste zin van het woord

Onderzoek van Buro Jansen & Janssen richt zich op politie, inlichtingendiensten, justitie, migratie en de overheid in het algemeen vooral in Nederland, een beetje Europa, maar de laatste jaren meer en meer ook buiten Europa zoals het Midden-Oosten en Centraal-Amerika. Onderwerpen in Nederland zijn in het kader van beperking van grondrechten; geweldsgebruik (onder andere politiewapen, pepperspray, stroomstootwapen, aanhoudingseenheden, mobiele eenheid), profilering/discriminatie (onder andere etnisch profileren, ochtendgloren, mobiel banditisme), overheid in de publieke ruimte (onder andere preventief fouilleren, identificatieplicht, gebiedsverboden), opsporingsmiddelen in het algemeen, digitale opsporingsmiddelen (onder andere politie spyware/malware, Social Media surveillance), inlichtingen operaties en privacy (inlichtingendiensten) en nog veel meer. Over veel zaken zijn in de afgelopen jaren diverse publicaties verschenen.

Directe actie en vrije meningsuiting

- Wij blijven op de achtergrond radicaal activisme steunen

Deels door publicaties zoals recentelijk de arrestantenhandleiding, een totaal vernieuwde update van het oude Tips tegen Tralies waarvan nu een tweede druk komt, maar ook door mensen te ondersteunen bij benaderingen, onderzoek naar mogelijke informanten, steun bij klachten, beschikbaar stellen van de digitale infrastructuur voor publicaties als de kraakhandleiding en andere wijzen. Alle publicaties en informatie zijn op de websites van Buro Jansen & Janssen te vinden.

Radicale transparantie

- Wij ondersteuning onderzoek en verbeteren van informatiepositie van individuen en groepen

Naast informatieverzoeken voor het eigen onderzoek ondersteunt Buro Jansen & Janssen individuen en groepen bij hun onderzoek en het verbeteren van hun informatiepositie en kennis. Het gaat hierbij om milieubeleid, drugsbeleid, sociale zekerheid, vrouwenrechten en andere terreinen. Al geruime tijd worden openbaarheid punt.nl alle openbaar gemaakte documenten door Buro Jansen & Janssen online gezet. Ook door anderen verkregen Wob documenten worden daar nu aan toegevoegd. Rond de inlichtingendiensten is het nationaal veiligheidsarchief opgezet dat langzaam wordt uitgebreid.

Fundamentele kritiek

- Impliciet heeft Buro Jansen & Janssen al sinds de jaren tachtig kritiek geuit op beleid en praktijk. Actieve lobby doet het Buro niet, maar het onderzoek, de artikelen en de documenten worden door veel mensen gebruikt. De laatste jaren wordt in artikelen van Buro Jansen & Janssen wel explicieter fundamentele kritiek geuit als onderdeel van een onderzoek. Voorbeelden zijn het magazine over de WIV2017, de observant over Social Media Surveillance in Nederland, een reeks artikelen en onderzoek naar de relatie tussen de wetenschap en de politie, over het duurzaamheidsbeleid van Nederlandse overheid en het gebruik van spyware/malware door de Nederlandse overheid en de bedrijven die die digitale wapens ontwikkelen.

Terug naar inhoudsopgave